

V. D. C. High School

కరణికోట వేంకటసుబ్బయ్య, ఎం. ఏ., ...

Witnessed by

శ్రీ

D. Venkatasubba

ప ద్య క థా మ ం జ రి

గ్రంథ య త,

చెంకట వేంకటసుబ్బయ్య, ఎం. ఏ., బి. ఇడి.,

ఆంధ్రోపన్యాసకుడు,

వేంకటగిరిరాజ కళాశాల,

నెల్లూరు.

2
4105A

No.

127

The Nellore Progressive Union

నెల్లూరు వర్ధమానసమాజము

L. P. HALL,

NELLORE.

శ్రీ R. Ramasubba Rao

గారిచే ఒహూకృతము.

రెండవకూర్పు పీఠిక

ఉన్నతపాఠశాల విద్యార్థుల యక్షగ్రహణ నామకర్మ పరీక్ష (Comprehension test) కు అనుకూలముగ “పద్య కథామండరిని” పరికరించి 1945 లో ప్రకటించితిని. దానిని ఒకటి నేకులు అదరించి బహు పాఠశాలలో పెట్టుటంజేసి, ఆకూర్పు ప్రతులు అంతలో అయిపోయినవి. అట్లు ఈ రెండవ కూర్పునకు అవకాశముకలుగఁ గారణభూతులైన యధ్యాపక మిత్రులకు అత్యంతము కృతజ్ఞుడను. అనివార్య కారణములచే రెండవకూర్పు ప్రకటింప ఇప్పటికి సాధ్యపడినది.

ఈ ముద్రణమునఁ గొన్ని కొత్తకథలు స్వకీయములు చేర్పఁబడినవి. కొన్ని పెద్దకథలు తొలఁగింపఁబడినవి. టీక పుష్కలీకరింపఁబడినది. ఏకథ ప్రశ్నలు ఆకథకు తుదిని నిబంధింపఁబడినవి. ఇట్లు గ్రంథోపయోగము సర్వథా పెంపొందింపఁబడినది. యథాపూర్వము ఈ గ్రంథము ఒకటి యాదరమునకును విద్యార్థుల యుపయోగమునకును బాత్రమైనాశ్రమము చరితార్థమగుఁగాక.

నెల్లూరు
2—6—18

గ్రంథకర్త

మూడవకూర్పు పీఠిక

పూర్వముద్రణ స్థాలిత్యము లిందుఁ దొలఁగింపఁబడినవి.

నెల్లూరు
1—7—50

ధరణికోట వేంకటసుబ్బయ్య,

గ్రంథకర్త

కథా సూచిక

★

కథాసంఖ్య	పుట
1 అకసాంస సంవాదము (అజ్ఞాతకవి)	1
2 మేధావి (నన్నయ)	1
3 కృపణ పాంథుడు (స్వకీయము)	2
4 సరికిసరి (స్వకీయము)	3
5 వ్యర్థబోధనం బహుకరము (నారాయణకవి)	4
6 వాస్తవము (,)	5
7 భేరి జంబుకముల కథ (,)	6
8 పరోపదేశ పాండిత్యము (స్వకీయము)	
9 లోభినక్క (మంచన)	
10 సమయస్ఫూర్తి (స్వకీయము,	
11 అమృత మాలసింప నా విషంబు (తిక్కన)	12
12 మూర్ఖరాజు (స్వకీయము)	13
13 సోమశర్మ జనకుడు (నారాయణకవి)	15
14 విశృంఖలవృత్తి (స్వకీయము)	18
15 సింహ గార్దభముల కథ (నారాయణకవి)	19
16 కపటవ్యాఘ్రము (మంచన)	22
17 సెట్టియక్కి (స్వకీయము)	23
18 కుర్కుర నీచత్వము (తిక్కన)	25
19 పాటకు మాటచెల్లు (స్వకీయము)	27

20	చోరరాక్షసుల కథ (నారాయణకవి)	29
21	ఋణవిముక్తి (స్వకీయము)	31
22	దీర్ఘ దర్శిముఖ్యులకథ (తిక్కన)	33
23	రంతిదేవుని చరిత్రము (పోతన)	35
24	శంఖ లిఖితోపాఖ్యానము (తిక్కన)	38
25	రిత్తచలము (మంచన)	40
26	నిత్యసంతోషి (స్వకీయము)	43
27	చార్య చాతుర్యము (స్వకీయము)	44
28	పాముకన్న నడుండు పాతకుండు (గోపరాజు)	47
29	నైశ్యబాలికప్రస్థ (మంచన)	49
30	గద్గని బుద్ధిమాంద్యము (మంచన)	51
31	సాపాయోపాయము (నారాయణకవి)	53
32	ఫలద్వయము (శ్రీ)నాథుండు)	55
33	ముసలాఖ్యానము (తిక్కన)	57
34	శీల ప్రాభవము (,)	59
35	ప్రేమవిషయము (స్వకీయము)	62
36	వింధ్యాచల నిగ్రహము (నన్నయ)	65
37	స్వామిభక్తి (తిక్కన)	67
38	విమతినేవ (మంచన)	70
39	అహిమూషికోపాఖ్యానము (మంచన)	72
40	శ్రీకృష్ణుని దుడుకుచేతలు (పోతన)	75

IV

41	పవనశాల్మ లీతకుసంవాదము (తిక్కన)	78
42	కపిలాభ్యాసము (తిక్కన)	82
43	శశవిజయము (నారాయణకవి)	85
44	హంస మొఱ (శ్రీ)నాథుడు)	87
45	శుకియక్తి (మంచన)	90
46	గరుడుని పరాజయము (మంచన)	93
47	సిరియాళుని యాత్మసైర్యము (శ్రీ)నాథుడు)	96
48	సేతుబంధనము (ఎఱ్ఱన)	99
49	కర్ణుని దానప్రాభవము (ఎఱ్ఱన)	102
50	విక్రమార్కునాదార్యము (గోపరాజు)	105
51	నృగకథ (తిక్కన)	108
52	పర్వతనారదోపాభ్యాసము (తిక్కన)	111
53	అవివేకిచెలిమి (మంచన)	113
54	సత్యభామ యీసు (ముక్కుతిమ్మన)	116
55	పారిజాతాపహరణము (, ,)	120

శ్రీ లక్ష్మి

ప ద్య క థా మ ం జ రి.

2
410SA

1. బక హంస సంవాదము.

- క. “ఎవ్వఁడ వీవు, కాళ్లు మొగ
మెట్టిన?” “హంసమ”; “నెందు నుందువో?”
“దవ్వల మానసంబునను;”
“దాన విశేషము లెవ్వి? తెల్పుమా;”
“మవ్వవుఁ గాంచనాబ్జములు
మాక్తికముల్ గల వందు;” “నత్తలొ?”
“లవ్వి యెఱుంగ;” మన్న, నహ
హ! యని నవ్వె బకంబు లన్నియున్.
—అజాతములకము.

1. బంగాళు తామరపువ్వులు. 2. ముత్తెములు.

- ప్రశ్నలు:— (1) బకహంసములకు ఏ యంశముల రూప భేదము?
(2) మాసస సరోవరమున నేమి విశేషములు?
(3) బకము లెందులకు హంసనుజూచి నవ్వినవి?
(4) నీతి ఏమి?

2. మే థా వి

- క. బాలధి యను మునిప్రవరుండు పుత్ర శో
కాపనుఁడె, మోర మగుతపంబుఁ

జేసి, వేల్పులదయఁ జిరజీవిగాఁ పుట్టఁ
 బడసె, మేధావి నాఁ బరఁగువాని;
 వాఁడు నాయవ్యగర్వమున మునీంద్రుల
 నెవ్వరి మెచ్చక, యేఁగి యొక్క
 ధనుషాశుఁ డనుతపోధను నొద్ద గర్వించి
 పలికిన, నలిగి తపస్వి వాని

ఆ. 1నంతకాంతికమున కరుగంగఁజేసె; గ
 గర్వంబు చెట్ట యెట్టివారి కై నఁ;
 2 గ్రామఁ దత్క్షణంబ గర్వంబు; గర్వంబు
 3నొడిచి యున్నవాఁడ యుత్తముండు.

—అరణ్యపర్వము III

1. యమని యింటికి. 2. నశింపఁచేయును. 3. విడిచి.

ప్రశ్నలు:—(1) మేధావి ఏల గర్వించెను? ఏమి చేసెను?
 (2) ఆతఁడెట్టి ఫలమనుభవించెను?
 (3) ఎవఁ డుత్తముఁడు? ఏల?

3. 1కృపణ పాంథుడు.

సీ. ఆఁ కొని 2యనురుస్సరై పాంథుఁ దొకరుండు
 3విపణిలో నా అట్లు 4విలిచి తెచ్చి
 కొని, కాతుకముతోడఁ దినె నొక్క టొక్కటి;
 తేతె నాటవదానఁ వదీఱ కుత్తు;
 అది చూచి కృపణాత్ముఁ డాపాంథు డిట్టుల
 నంగలార్చు దొడంగె, “నక్కటకట!

యే నెంత బుద్ధి విహీనుడనో కాని,
 వ్యర్థంబుగాఁ దొంటియట్లు లైదుఁ
 బొట్టఁ జెట్టికొంటి; మొదలనే యీతుది
 యట్లు నేల తిసఁగనైతే! దాన
 నొక్కదాననే రమ దుగ్రష్ట దాన్తరూ
 పాటి యుండు" నంచు, బరులు నవ్వ.

—స్వకీయము.

1. లోభిమైన, 2. మిక్కిలి గాసిపడిన, 3. అంగడిలో,
 4. కొని, 5. పూర్తిగా, 6. గొప్పవైన యాయాకటికాధ.

- ప్రశ్నలు:—(1) ఆకలిచే పాంథుఁ జేమిచేసెను?
 (2) మొదటి మొదట్లుతినుట ఏల వ్యర్థమని అతఁడనుకొనెను?
 (3) అతఁడెట్లు 'కృపణాత్ముఁడు'?
 (4) పరులు ఎందులకు నవ్విరి?

4. సరికి సరి

అ. 1 ప్రాడ్వివాకుఁ డొకఁడు పరమ నీచాత్ముఁడు
 2 ధని గులాము, 3 గుప్తదాన వశుఁడు,
 వాదిపక్ష మూని ప్రతివాదిఁ బరుషమా
 రీతి నిట్లు లాడె నీతి మాలి.

క. “ఈ కట్ట కొనను మూర్ఖుఁడు
 మేకొను నిదెచూడుఁ డనుచు 4 మిడిఁ బలుక నతం,
 “జేకొనను దేవరా!” యని
 5 వాకొనెఁ బ్రతివాది, యచటి వారలు నవ్వె.

కీయము.

1. వ్యాయాధికారి, 2. ధనికులబంటు, 3. లంచమునకు
వాసుడు, 4. గర్వముతో, 5. పలికెను.

ప్రశ్నలు:—(1) వ్యాయాధికారి వాదిపక్ష మేల వూనెను?
(2) ప్రతివాదినిగూర్చి అతఁడేమి పలికెను?
(3) ప్రతివాది ఏమి బదులుబలికెను? దాని తాత్పర్యమేమి?

5. వ్యర్థబోధనం బనర్థకరము

తే. కానఁ దిరుగాడ కొకచోటఁ గవులు గూడి
1కడిదిచలిచేత మేనులు కడు వడంక,
రాత్రి మెఱుంగారు 2ఖద్యోతరాజిఁ జూచి
3కణఁకు గాఁబోలు నని 4నీతు గాఁచుచుండ.

క. సూచీముఖ మనువిహగం
బాచేరువ నుండి కయనల మది గా దని యా
లోచన చేసి, యొక కవి
కాచందము తెలియఁ జెప్పె నాదరలీలక.

క. ఈరీతిఁ బులుగు పిలువని
పేరట మేతెంచి, చెవులు బీటువడక వే
సారక చెప్పంగ, నందొక
క్రూరరీప్లవగంబు పండ్లు గొఱుకుచుఁ గినుకక

ఆ. “అడుగ కూర కేల నొడువుదు విప్పుడు?
వట్టినోటితీట వుట్టె” ననుచుఁ
బట్టి దాని రాతిపైఁ 7బ్రామి వధియించె;
8*వ్యర్థబోధనం బనర్థకరము. (పంచతంత్రము-మిత్రభేదము.)

పద్యకథామంజరి.

1. మిక్కిలి, 2. మిడుగులు బురువులగుంపు, 3. 5 ని
4. చలిగాంచుచుండ, 6. కోతి, 7. తాచి, 8. పనికిమాలినవ
బోధించుట.

ప్రశ్నలు :— (1) చలిచే కత్తులు ఏమిచేసినవి?
(2) నూచీముఖము ఏమిచెప్పెను? ఏల చెప్పెను?
(3) కోతి కేల కోపము వచ్చెను? ఏమి చేసెను?
(4) బోధనము ఎప్పుడు అనర్థకము? ఎప్పుడు సార్థకము?

6. వాగ్దోషము

సీ. ఒకయూర నొకచాకి యొక్కగాడిదఁ దెచ్చి
దాని లావుగ మేపఁ దలఁపు పుట్టి,
పులితోలు పైఁ గప్పి, పొసఁగఁబండినచేలు
మేయ రాత్రులు దోల, మేసి తిరుగఁ,
బులి యనుబుద్ధి నా పొలముకావలివారు
దూరంబుననుఁ జూచి తొలఁగి పటవఁ,
పై రెల్ల వృథ యైనఁ బరికించి, యొకనాఁడు
విసివి యొక్కరుఁడు సాహసముతోడఁ

తే. గడఁగి దూరంబునందునఁ గంబళంబు
గప్పికొని, వింట శర మిడి కాచియుండ,
నాఖరము వచ్చి యాతని నచటఁ గాంచి
పెంటిగాడిద యని చాలఁ బృథురవమున

వ. చేరం జూచి, దానికయి పొంచియుండినయతండు,

క. “పులి యని పాటితి; నక్కట!

బులుగాడిద, రియెలుగుకతన బై లయ్యె; నికక.

దొలఁగ భయం బే?” లని యొక

యలఘుప్రదనమున దానియనువులఁ బాపెన్. 3

పంచతంత్రము - సూధ

1 పెద్దధ్వనితో. 2 పెద్ద. 3 కంతస్వరముచేత. 4 పెద్దబాణముతో

ప్రశ్నలు:— (1) చాకివాడు చేసినయొక్క ఏమి?

(2) గుట్టు ఏల బయల్పడెను?

(3) నీతి ఏమి?

7 భేరీ జంబుకముల కథ

తే. ఎనఁగు నాఁకటిపెల్లన నిందు నందు

నడవిఁ జరియించి, యాహార మబ్బకునికి

నలసి, యొకజంబుకంబు భాగ్యమునఁ గాంచె

గలహ మొనరించి పోయిన కదనభూమి. ౧

వ. అందుఁబడియున్న బహుప్రాణిక శేఖరములఁ గౌతుకముతోఁ

గనుచుండ గుండె లవియునొకమహాధ్వనియుప్పల్లిలుడు, ౨

నీ. అమృహాధ్వని విని యత్యంతభయముతో

2మృగధూర్త మట్టిట్టు మెదల వెఱచి,

కను మూసి తెఱవ, కెక్కడఁ జొత్తు? నని బుద్ధి

శోకించి, కను విచ్చిచూచునంత

ధారుణిఁ బడియున్న భేరీముఖంబునఁ

దరుశాఖ గాలిచే దాఁతుచుండఁ

బొడగని, తనలోనఁ బొడమినభయ మెల్లఁ

బోయిన, నాభేరి డాయ వచ్చి,

తే. “అప్పు డిది గాన నేరక యధికభీతిఁ
బాటిపోవఁగఁ జూచితఁ బట్టు విడిచి;
సుముఖమై భాగ్యదేవత చూపె నాకు;”
ననుచు నానక్క యాత్మ నిట్లని తలంచె. 3

తే. “ఇది మహాభోగ్య మిచ్చుట నొదవె నాకు;
నిప్పు డిది కివచ్చుకొని చొచ్చి హిత మెలత్ప,
వలయుమాంసంబు భక్షింపవచ్చు;” ననుచు
నేచి యాభేరి వ్రచ్చి యం దేమి లేక. 4

*క. “బౌరా కయంతస్సార వి
దూకులయాడంబరంబు! దుర్భ్రమచే నీ
భేరి వృథా వ్రచ్చితి;” నని
4 ఫేరవము నిరాశ నరిగె విపినాంతమునకా. 5

పంచతంత్రము - మిత్రభేదము.

1 యుద్ధభూమి, 2 నక్క, 3 చీల్చుకొని, 4 నక్క, 5 లోపల
సారము లేనివారియొక్క

ప్రశ్నలు:— (1) జంబుకమునకుఁ గలిగిన భయకారణమేమి? 3 అదెట్లు
తొలఁగెను?

(2) దానికిఁగలిగిన యాశయేమి? అది ఎట్లు వ్యర్థమయ్యెను?

(4) అది ఏమనుకొనెను?

8 పరోపదేశపాండిత్యము

ఆ. పావురమును దటిమిపఱచు 1 గృధ్రం బొండు
2 మృగయుచేతఁ జిక్కి వగచె నిట్లు,

“నీకు ద్రోహ మెప్పు నేను జేయఁగలేద,
నన్నుఁ బట్ట నీకు నాయ మగునె?”

1. అని పలుకునట్టి గద్దకు
ననె మృగయుం, “డవునుగాని, యాపావురమున్
బనిపూని చంపఁ జనె, దది
ఘనవిద్రోహమ్ము నీకుఁ గావించెనొకో? 2

క. ఒరులకుఁ ద్రోహము సేయుచు,
నొరు లెల్లం దనకు నిత్య ముపకారంబున్
3బరిపరి చేయఁగవలె నను
4దురితాత్ము మొగంబు సూడ దోసమురాదే? 3

క. కావున గృధ్రమ, నీ వీ
పావురమం దెట్టిరీతి వర్తించెదవో,
యావిధముగనే నీయెడ
నే వర్తించెదను; నీకు లేలా పలుకన్?” ౪

స్వకీయము

1 గద్ద 2 వేటగానిచేత 3 మాటిమాటికి 4 పాపాత్ముని

ప్రశ్నలు:— (1) గద్ద వేటగాని నేమని మందలించినది?
(2) వాఁడేమి బదులు చెప్పెను?
(3) నీతి ఏమి?

9 లోభినక్క

సీ. విజయపురప్రాంత విపినాంతరమునకు

బోయ యొక్కడు వేటవోయి, యచట
వనసాస్త్ర గనుగొని, 1వల్మీక మెక్కి భ
ల్లమునఁ మండము ద్రుంచి సమయఁజేసి;
వానియెక్కిన పుట్టలోను వెల్వడి భుజం
గం బక్కిరాతునిఁ గఱచె వంత;
వాడును మొల నున్న వాడికుఠారంబు
గొని దాని వధియించి, కూలి 2యీలై

ఆ. నచటి కొక్కనక్క యటదెంచి ముదమంది,

“యేనుఁ గాఱునెలలు, మానవుండు
సప్తవాసరములు, సర్ప మేకదినంబుఁ
బోవుఁబొమ్ము నాకు భుక్తి” కనుచు.

క. “నేటి కివి కంటి వెట్టఁగ

నేటికి? నీబోయ వింట నిడ్డనరము లీ

పూటఁ గడపఁ జాలవె? యొక

నాటం బ్రాణంబు సనునె నవసినమాత్ర?”

[కేయరబాహు III]

క. అని తలఁచి, యెక్కుపెట్టిన

4గొనయముఁ గొఱుకంగ, 5వింటికొమ్మరిక్కునఁదాఁ

కిన, నా జంబుక మీలైన;

. బెనులోభికి 7భావికార్యవిధ మెఱుకయొకో!

1 పుట్ట. 2 చచ్చెను. 3 గాటు. 4 అల్లెత్రాడు. 5 వింటి దనుకొన. 6 తొమ్మన. 7 మీదటి.

ప్రశ్నలు :-- (1) వేటకాజేమి చేసెను? ఏమాయెను?
(2) నక్క ఏమనుకొనెను?
(3) నక్క ఏమిచేసెను? దాని ప్రతిఫలమేమి?

10 స మ య స్ఫూ ర్తి

సీ. శ్రీకృష్ణ దేవరాజ్ షీతినాథు 1 ననిమిత్త
క్రోధోగ్రవహ్నికి 2 గోచరుండు
నరపతి యొక్కడు తన్నోరులు గావంగ నేర
రని యెంచి, శినిభృతంబుగను నధీశు
4 నర్మసఖుం జేరి, 5 నతి చేసి “ననుఁ గావ
నీభార” మని వేడ 6 స్నిగ్ధరీతి
నతఁ, “డభయాత్ముడ నై మను చిరకాల”
మని తీర్చె నాతని 7 యాధి కొంత;
చండశాసనునకు సార్యభామునకు సా
మంతునందు ఘన 8 మమర్ష మనుచు
నెఱిగికూడ నభయ మీ సాహసించె; నా
నర్మసఖుని ధైర్యమర్మ మేమొ!

క. చనువున నెప్పటివలె నా
దినమును నా నర్మసఖుండు 9 స్థిరపతి కడకున్
జని, ‘యొక్క విన్న పం’; బని
వినయమున వచింప, నతని విభుఁ డిట్లనియెన్

ఆ. “హీనుఁ డానరేశు ప్రాణులు అడుగఁగా
వచ్చినాఁడ; వేల యిచ్చకములు?
రాజు నాదుచే¹⁰తరాజని యెంతె? నీ
వడుగుదానిఁ జేయ ననుట నిజము.”

3

క. అన విని సమయస్ఫూర్తియు
వినయముఁ బెరియంగఁ బల్కె వెన “మీవాక్కుల్
11గనవు వికల్పం; బాన్పవు
ఘనదండితుఁ జేసి, నన్నుఁ గను దయను బ్రభూ” ౪

వ. అని నర్మసఖుఁడు నేర్పుమైఁ బల్కిన, ౫

ఆ. నీవుకోరుదాని నేఁ జేయ నని వల్కి
దండనం బొనర్పఁ 12దగవు గాక,
నిరపరాధియైన సామంతు 13నెఱి సైచి
పోచెఁ గృష్ణరాయ భూమిధవుఁడు.

—స్వకీయము.

1. అకారణమైన, 2. పాత్రమైనవాఁడు, 3. గుప్తముగా
వినయముతో, 4. వేడుకచెలికానిని, 5. నమస్కారము, 6.
స్నేహితునివలె, 7. మనోవ్యాధి, 8. కోపము, 9. పుడమితేని,
10. త్రాసు, 11 సందేహమును పొందవు—అసత్యములు కావనుట
12. న్యాయము, 13. పూర్తిగా తుమించి.

- ప్రశ్నలు : - (1) సామంతరాజుపై రాజుకోపమువకు ఏమినిమి ?
 (2) సామంతుఁ డెవరిని శరణుసాచ్చెను?
 (3) నర్మసఖుఁడు తెలిసి ఏల యభయ మిచ్చెను?
 (4) నర్మసఖుని రా జెట్లు చీవాట్లు పెట్టెను?
 (5) నర్మసఖుఁడు సామంతు నెట్లు రక్షించెను?

11. అమృత మాలసింప నౌ విషంబు

- సీ. ఆలస్యమును ససహాయత్వమునునొప్ప;
 వవిలేని పతి సుఖయైచరించు;
 మునుపొక్క లొట్టేనుఁ గనితర సాధ్య త
 పంబు సేయఁగ మెచ్చి బ్రహ్మ వచ్చి,
 “యశ్శించినది యేమి?” యనిన, నాలోట్టేనుఁ
 “గొప్ప నామెడ శతయోజనపరీ
 మాణం బగుట కోర్కె, వాణీశ;” నావుడ
 “నట్లగుంగా” కని యతఁడు సనియె;
- తే. నదియు వరగర్వమున సహాయంబునొల్ల
 కలసభావంబుతో నుండి, వలచి యొక్క
 నాఁడు దనయట్టు సాచి కాననములోన
 4దీనుకొని మేయఁగాఁ బెనువానవచ్చె,
- క. వచ్చిన, దనమెడసాగిన
 యచ్చటి గుహలోన రిను త్తమాంగం బడి, తా
 నిచ్చమెయి నిదురపోవఁగ;
 విచ్చలవిడి నొక్కనక్క వెలఁదియుఁ దానుక.

*ఉ. ఆ గుహ సాచ్చి, మిక్కుటపు
 టాకలి బాధకు నోర్వలేక, వే
 వేగను లొట్టెకుత్తుకను
 వేడ్కమెయిక్ గబళించి, నెత్తుదుల్
 ద్రాగుచుఁ గండలక్ దినుచుఁ
 గ్రాలుదు, మేల్కాని లొట్టె ప్రక్కకుక్
 లాగి పొరల్చి కంఠమును,
 లాలస నిద్దురపోయె నెవ్వడిక్, 3

వ. ఆ 7మృగధూర్తదంపతులు దానికంఠంబు తెగఁగొలుక,
 నలసత్వంబున నుష్ట్రంబు నిర్లితప్రాణం బయ్యెను. ౪
 —కాంతిపర్వము III.

1 రాజు. 2 ఒంటె. 3 ఇతరులకు సాధ్యపడని. 4 హాయిగా.
 5 తల. 6 అధిశేచ్ఛతో. 7 నక్క దంపతులు.

ప్రశ్నలు:— (1) ఒంటె ఏమివరము కోరుకొనెను? (2) వరగర్వముచే
 అది ఏమిచేసెను? (3) అది ఎట్లుచెడెను? (4) ఏల?

12 మూర్ఖరాజు

ఆఁ కుంతలేశుకొలుపు కూటంబునకు నశ్వ
 వణిజుఁ డొకఁడు వచ్చి, 1వరహాయములఁ
 గొన్ని 2నడరుపెట్టి, 3కొండాడి రాజును,
 విక్రయించె నన్ని నెలలుపెంచి.

ఆ. అట్టమేలి హకుల నవ్వారిగాఁ గొన
నెంచి, యపరిచితుఁ డటంచుఁదలఁప
కిచ్చెవ ర్తికునకు మెచ్చి మున్నుందుగా
రినిష్కొటి మూర్ఖనృపుఁ డతండు.

సీ. అనతికాలమున కా యవనీశుఁ డొకవిత
యాజ్ఞ చేసెను, దనయవనియందుఁ
గలమూర్ఖజనులపేరులు వ్రాసి తెమ్మని;
యక్కజంపడి యప్పుడతనిమంత్రి
రాజాజ్ఞ మేరకు రచియించి మూర్ఖనా
మావలి యర్పించె; నధిపుఁడందుఁ
దనపేరు 7 మూర్ఖవితతి నాదిఁ దిలకించి
యచ్చెఱుపడి మంత్రినడిగె; నతఁడు

తే. “దేవ, యారివిత వణిజునకీవుగాక
యంతరొక్కము ముందుగా నన్యఁ డిచ్చి
కొల్లబోవునె?” యనివల్కు, గువలదేశుఁ
డనియె, “నానిబేరియరు దేర, నవుడొ?” యనుచు

ఆ. “వచ్చునేని బేరి, వసుధేశ, నీపేరు
తుడిచివైచి బదులు 10 తూర్ణముగ నె
మూర్ఖనామమాల మొదలన లిఖింతు
నతని నామధేయ” మనియె మంత్రి!

1 నేలైనగుట్టములను 2 కామక 3 పొగడి 4 గుట్టములను
6 కోటివరహాలు 7 మాన్యులసముదాయములో 8 శ్రోత్రవాదైన
9 వర్తకుడు 10 త్వరగా,

ప్రశ్నలు:— (1) వర్తకుడు ఎట్లు వెలువెంచినా మృదు?
(2) రాజుచేసిన వింతదాల్చియేమి?
(3) మంత్రి ఏమిచేసెను?
(4) రాజు ఏల ఆచ్యుతువడెను? ఏమి యడిగెను?
(5) మంత్రి ఏమి బదులుచెప్పెను?
(6) రాజు మఱల నేమిసవాలుచేసెను? ఆప్రశ్నలనుబట్టి
ఆతని అభిప్రాయమేమి?
(7) మంత్రి ఏమిసమాధానముచెప్పెను?
(8) వర్తకుడేల మూర్ఖుడగును?

13 సోమశర్మజనకుడు

సీ. పరగ విద్యాభ్యాసపరుఁ డొక్కవిప్రుఁడు
తనియ 1మహాలయంబున భుజించి
చనుదేర, నొండొక 2సదనంబువిప్రుఁడు
పితరులకై పేలపిండి యిడినఁ
గైకొని, తా నొక్కఘటము సంపాదించి
పొందుగా నానక్తువందుఁబోసి,
చేతికందెడునట్టి చేరువ నాకుంభ
మమరంగఁబ్రీతుడై యచటఁ బెట్టి,

గీ. సమధురోక్కృష్టభోజనోత్సవముకతన
వతఁడు సుఖసు ప్తి నొందె; దదవసరమున,

* నతఃకు తీయన స్వప్నంబునందు నిటుల
గురుమనోరథ మంతయుఁ గోరసాగె,—

౧

(నారాయణ కవి)

సీ. అడన నీసక్తు వమ్మెద; నమ్మి యొక మేఁక
గొనియెద; గొనకొని కొనినమంద
నేఁటెట నొక రెంటి నీనెడు నవియును;
నవియు వానికిఁ బుట్టినవియు నీన
బహువత్సరములకు బహుసహస్రంబు లై
నెగడెడు; వాని నన్నింటి నమ్మి,
సంతరించెద ధేనుశత; మది పెట్టిన
కోడెలధనముచేఁ గొనినచేల

గీ. విరివిగాఁ బైరు విత్తింతు; వేళ్లుఁ గొలుచు
గాఁగ 7మామకసస్యము ల్గడు ఫలించుఁ;
బంటకొలు చమ్మి కూర్తు నపారధనము;
ధనకుఁ డని నాకు నొకఁ డిచ్చుఁ దనకుమారి.

3

(వేంకట నాథుడు)

వ. దానిని జేపట్టి పెద్దకాలము సంతతి లేకయుండి,

గీ. పెక్కునోములు నోమంగ భీతహరిణ
నేత్ర గర్భంబు ధరియించి పుత్రుఁ గాంచ,
వాడు నత్యంతసుకుమార వైభవమునఁ
ప్రేమతో సోమశర్మనాఁ బెరుగుచుండ.

చ. “పని క్రితమకంబునకొ గృహీణి,

బాలకు నెత్తికయుండు దెల్లు నీ?”

వని, భ్రుకుటివికారవద

నాంబుజులై వసుధామరుండు వే

దనకరమందు నున్నఘన

దండముతో సతి నేసిపేర్చి, పె

ట్టునఁ గలశంబు భగ్న మగు

డుం, దెలివొంది యనంతరంబునకొ

౬

వ. ఇట్లు తనమనోరాజ్యంబు 10మిథ్య యగుటయు, సంపాదిం
చినపిండి నేలపాలగుటయుఁ దలంచుకొని చింతాక్రాంతుడై
యూరకుండెను.

౭

—పంచతంత్రము - అసంప్రేక్ష్యకారిత్వము.

1 మహాలయ పర్వదినమునఁ బెట్టు శ్రాద్ధమున 2 ఇంకొకయింటి
బ్రాహ్మణుండు. 3 పితృదేవతల ప్రీతికై 4 పేలపిండి 5 యుక్త
సమయమున 6 వేళ్ళకూడ ధాన్యముగా 7 నాయొక్క 8 త్వరచే
9 బొమముడిచే 10 అసత్యము.

ప్రశ్నలు:— (1) సోమశర్మజనకుని శుభనిద్రకు కారణమేమి?
(2) అతఁడు ఎట్లు ధనికుడగును?
(3) భార్యపైని ఏల అలిగెను? ఏమిచేసెను?
(4) దాని ఫలమేమి?
(5) నీతి ఏమి?

14 విశ్వంఖిలవృత్తి

శే. గాలిపట మొందు నవిలాసలీల గగన

తలమునం దాడుచుండి తాఁ దలఁచెన్నిట్లు,-

“లంబరంబున స్వేచ్ఛావిహారసుఖము

దక్కసీయద యీపాడుదార మెప్పుడు.

క. అక్కట! యీప్రతిబంధం

విక్కరణిని నిగ్రహింపదే, నున్నత మా

దిక్కును జేర నె? నా కిఁక

నెక్కడిస్వాతంత్ర్యగరిమ, యెక్కడిఽబుద్ధుల్?”

క. అని యది వగచెడునపుడే

తునిఁగెను దారంబు; దాస్యదురితము పోవన్,

ఘన మగు స్వేచ్ఛాభ్యుదయం

బును గాలిపటంబు గాంచె ముదమొలయంగన్

క. గ్రక్కున దారమువోయిన

దక్కును స్వాతంత్ర్య మంచు దలముగ మురియన్

4చుక్కా నటు పోతమువలె

నక్కట! యాగాలిపటము పోవడి నొందెన్.

ఆ. తొంటిదావ్యవస్థ తొరఁగి, తాఁజెనుగాలి

కొట్టినట్టులెల్లఁ గొట్టఁబడుచు,

తుదిని జెట్టుకొమ్మఁ దొరఁగి రోజీరంబయి

యిట్టు లుమ్మలించె హృదయ 7మగల.

క. “పెనుగాలి, చెట్టుకొమ్మలు
మునుగాఁ గల యాపదలను మునుఁగని యటులన్
నను నడపి కాచె నిసూత్రం,
బనిశము దేశికుండు శిష్యు నరయు నయమునన్.

అ. 9 సేమమరసి నడపు 10 శ్రీకర నయసూత్ర
సరణిఁ దెలియ లేక జనుండ నైతి;
దేనెపూత కత్తి తీరా 12 విశృంఖల
వృత్తిఁ బూని నాశ మేను గంటి.

2

—స్వకీయము.

1 వెనుకకులాగజేసి 2 వృక్షులు 3 సంకోషించుచుండఁగా,
(కర్త గాలిపటము) 4 చుక్కానుపోయినపడవవలె 5 ఆపద 6 చినిగి
పోయినదై 7 పగులఁగా 8 దారము 9 క్షేమము 10 మేలుచేయునట్టి
నీతిమాత్రవిధానము 11 నీతినియమునునకుఁగట్టుబడని విచ్చలవిడివర్తనము.

ప్రశ్నలు:— (1) గాలిపటము దారమునుగూర్చి ఏమనుకొనెను?
(2) గాలిపటమునకు ఎట్లు స్వాతంత్ర్యముకలిగెను?
(3) అది దాని నేల చిరకాల మనుభవించలేదు?
(4) ఆ గాలిపటము దేనితో బోల్పొందెను?
(5) గాలిపటము ఏమని యుమ్మలించెను?
(6) ఎట్టిస్వాతంత్ర్యము మంచిది?

15 సింహగార్దభములకథ

సీ. కలఁ దుగ్రవనములోపల నొక్క మృగరాజు;

1 గోమాయ వలెనికిఁ గూర్చు భృత్యుఁ

దై పంపుచేయంగ, నమ్మ కేంద్రుడు జంబు
కముఁజూచి పలికె దై న్యము దలిర్ప,

“ననఘ, 2మహోదరవ్యాధి నాతనువున

నొదవి యంతంతకు ముదురఁజొచ్చె;

ననుగుణంబగు మందు లరసి నేవింపక

యూరకుండిన, మీఁద నొప్పకుండు;

తే. గార్దభము గుండె చెవులును గలిగెనేని,

యాషధంబున నది గూర్చి యారగించి

మచ్చరీరంబురోగంబు మాన్పికొందు;

గానఁ గొనిరమ్ము ఖరము నాకడకు వేగ ”

చ. అనిన మహాప్రసాద మని

యా!మృగధూర్తము పోయి పిరోయుచున్

జని, నగరోపకంఠమునఁ

జాకలవాని కృశాంగ గార్దభం

బును బొడగాంచి స ద్విసయ

పూర్వముగా మృదుభాషణంబులన్

గనికరమొప్పు బల్కి యధి

కంబగు నేర్పున నాక్షణంబునన్.

౨

వ. కవలయించి తెచ్చియిచ్చిన మృగనాథుండు దానిని సమ
యించి నక్కతో నిట్లనియె.

గీ. “6డినముఖోచితకర్మంబు దీర్చి వచ్చి
యనుభవించెద; నందాఁక నరసియుండు

మనుచు సింగంబు నదికిఁదా నరుగఁ జూచి
జంబుకంబు తలంచె మనంబులోన,—

సీ. “దివ్యాషధం బని తెప్పించి మృగరాజు
నన్నుఁ గావలిపెట్టి నదికిఁబోయె ;
నీమందు మృగపతి కేల పోవఁగనిత్తు ?
గ్రక్కున నతఁడిందురాక మున్న
భక్తిఁచి నామేనఁ బరఁగు రోగములెల్ల
హరియింతు ననుచు, మహాభిలాష
మొదవ గార్దభకర్ణ హృదయఁబు లప్పడ
తొడిఁబడి తిని మూతి దుడిచుకొనుదు,

తే. సంత ౧హరివచ్చి, “యీగార్దభావయవము
లెక్కిడికిఁబోయె నిపు?” డన్న, నెఱుంగనట్లు,
“మూర్ఖచిత్తున కెందైన మొదలఁగలవె
హృదయకర్ణంబు? లది చూడ కెఱుంగ కంటి,

వ. కావున నీగార్దభంబునకు హృదయకర్ణంబులులే;”వనిన
నట్లకాఁబోలు నని యామృగేంద్రుం డూరకుండె. ౬

—పంచతంత్రము, అబ్ధనాశము.

1. నక్క, 2. పొట్ట నీటిచే బూరటించురోగము, 3. వెదకుచు,
4. సమీపమున, 5. బేలుపుచ్చి ఆకర్షించి, 6. ప్రాతఃకాలంపు,
7. సింహము.

- ప్రశ్నలు :— (1) సింహము నక్కతో నేమిచెప్పెను?
 (2) నక్క గాడిద నెట్లు తెచ్చెను?
 (3) సింహము నదికి ఎందులకుఁ బోయెను?
 (4) ఆలోపల నక్క ఏమని తలపోసెను? ఏమిచెప్పెను?
 (5) సింహమునకు నక్క ఏమి సమాధానముచెప్పెను?
 (6) నీతి ఏమి?

16 కపటవ్యాఘ్రము

క. నర్మద దరి నిజహింసా
 కర్మం బోదు లెఱుంగకుండఁ గాఁపురముండున్
 ధర్మమునఁ జరించు కపట
 ధార్మిక మొక్కపులి యొక్కతరుకుంజమునన్

*ఆ. అడవిమృగములెల్ల 1నప్పండరీక ధ
 ర్మ ప్రవృత్తిసూచి, “రాజవగుము
 మా,” కటంచు వేడ, “నాకు హింసాధర్మ
 దండన పునరణి తగదుగాన;

*క. న్యాయాన్యాయ వివేచన
 నేయుచుఁ దగినట్టిరీతి శిక్షించెద;” నాన్
 శ్రేయం బని సంతసమున
 నాయడవిమెకంబు లన్ని యది యొప్పుకొనన్.

క. ఒక్కయెడం, దమలో నొక
 బొక్కకు 2వాదడిచి శశకముఁ గపింజలముం

గ్రక్కునఁ బఱచెంచి పులిక

మొక్కుచు నిజవాద మిరువురుం జెప్పటయున్. ౪

వ. ఆ వ్యాఘ్రుంబు వానితోడ,

౫

తే. “ముదిసిచారము ; కానము మున్నువోలె ;

శ్రవణముల దూరమును వినుశక్తిలేదు ;

కదియఁ జనుడెంచి చెప్పఁడు కార్య ;” మనుచు

నవియుఁ దేకువ మాలి డాయంగ నడువ ;

౬

క. ముందటి కికాళ్ళం గొని యా

కుందేలుం ⁴కైదుఁ బట్టుకొని గొంతుక నం

దంద గఱచి భక్షించి ⁵య

తంద్రప్రీతిఁ బులి శౌర్యతత మైయుండెన్

౭

—కేయూరబాహు II

1 ఆపులియొక్క. 2 వాదాడి. 3 కాళ్ళతోఁబట్టి. 4 కాజును = కపింజలమును. 5 [తూఁగులేని] అధిక - ప్రీతితో. 6 శౌర్యముచే వ్యాపించినదై

ప్రశ్నలు :— (1) అడవిమృగములు పులి నేల రాజు గమ్మనినవి?

(2) అది ఏమనెను?

(3) పులికాపట్యము ఎట్లు బయటపడెను?

17 సెట్టియుక్తి

ఆ. సందుఁ జూచి దొంగ పెందలకడ సెట్టి

యిల్లు సొచ్చి యటుక నెక్కి యుండె ;

భోజ సంబుచేసి పాత్రీయు శ్రేష్ఠీయు
సెట్టె జేరిరి కడు శీఘ్రముగ నె.

ఆ. శ్రీకడమలచి నిదుర నందిరో యరయఁ గాఁ
దొంగిచూచె నపుడు దొంగవాఁడు;
ఆతనిజాడ సెట్టి యంతలోఁ గనిపట్టె;
కాని, దొంగఁ బట్టఁ గలఁడె యతఁడు!

ఉ. శిష్యులగ నార్చి యెల్లరను
బిల్వగ నెంచియు సెట్టి, 4 తెక్కల్
డల్లన కదీమసించి దిగి
యాలిని దన్నును గొట్టిపోవు నం
చుల్లమునం రీదలంకి, కడు
యుక్తిని వానిని బట్టనెంచి తా
నల్లె నుపాయ; మట్టి సమ
యాచితి యొప్పుడె సెట్టిబిడ్డకు?

పే. “7 వేకటివి గాన నడిగెద వేడ్కమీర,
నీకు నేళిశు విష్టమా నాకుఁ జెపుమ.”
యనిన, ననుసిగ్గు నెలనగ వాననమునఁ
దోడ, ‘ప్రీతిశు’ వనియె దత్తోయజా.

చ. “ఆడుశిశు వనంగ నాడె నీ నోరెట్లు?”
లంచు నుగ్రచిత్తుఁ డై రికిరాటుఁ
డతివఁ దిట్టి కొట్టె; నది పెద్దపెట్టు;
నుమ్మలింపఁ, జేరి రూరిపాడు.

అ. “అతివఁ గొట్టె దేల?” యని నిష్కరంబుగా
నడుగుజనులఁ జూచి, యటుక చూపి,
“అచట వెలసియున్న యావేల్పు నడుగుఁడి,
పలుకు నిజ” మటంచు, బలికె సెట్టి.

అ. ఉలుకుచున్నదొంగ నూరివారెల్లఁడు
వంతువీరఁ దన్ని బందిఁజేసి,
* వణిజపుత్రయుక్తి వణ్ణించు చేగిరి;
యుక్తి కేది యసాధ్య ముర్వియందు?

—స్వకీయము.

1 శయ్య 2 విచారమునుజుచి గాఢముగా నిదురపోవుచున్నారో
అని 3 పెద్దగా అటచి 4 దొంగ 5 సాహసించి 6 భయపడి
7 గర్భిణివి 8 కోమటివాఁడు.

ప్రశ్నలు :- (1) సెట్టి దొంగజాడ నెట్లు కనిపట్టెను?
(2) పెద్దగా వెందుకు అటవలేను?
(3) దొంగ నెట్లుపట్టనిశ్చయించెను?
(4) సెట్టి ఎట్లు దొంగను పట్టెను?

18 కురుక్షేత్ర నీచత్వము

సీ. విను మొక్కయితిహాస, — మనుషమం బగుతపం
బునఁ బేర్చువాఁ డొక్కమునివ రేణ్యు
నాశ్రమంబునఁ దద్దయావిశేషంబున
నఖిలజంతువులును నచట నచట

వసియించి సుఖముండు; వానిలో నొక్క 2కు
 దుక్కుర మెప్పుభక్తిమై గొలిచి తిరుగు;
 నమ్ముని మెలగినయచట నెల్లను దాను
 వత్తిప, నొక కిదువ్వు వైరమెత్తి

తే. కఱవ వచ్చిన నమ్మునికడకుఁ బాటు
 తెంచె; నాకుక్క నాతఁడు దీప్తరూప
 మైన దువ్వుఁగాఁ జేసిన నది గడంగి
 కవియ, భయమంది పాతె మున్కవియు దువ్వు

సీ. అట్లు బెబ్బలి వచ్చి యడరినఁ, బెబ్బలిఁ
 గాఁ జేసి గెలిపించె గరుణ మెఱయ;
 నొకమత్తకరిఁ జూచి యోటమై నొదిగిన,
 నుద్ధతకరిఁ జేసియొసఁగె జయము;
 సింహంబునకు భీతిఁ జెంది పార్తెంచిన,
 ఘనసింహముగఁ జేసి గర్వమిచ్చె;
 శరభంబుధాటికిఁ 4జకిత మైన, 5నుదగ్ర
 శరభంబుఁ జేసి యుత్సాహిఁ జేసె;

తే. నిట్లు దివసక్రమంబున నెక్కుడైన
 6 'సత్త్వమును జేయఁగాఁ, గుక్క శరభభావ
 మండితం బయి తిరుగుచునుండి, 7పూర్వ
 వాసనానీచ మగుమనోవర్తనమున,

ఇట్లుని విచారిం చె,-

చ. “ననుఁ గని యెంచున త్వము మ
 నంబున బెగ్గలి పాటునప్పు డి
 మ్మునివడుఁ, డిట్లపోలెఁ గృప
 రిమొక్కలమై, శరభంబుగాఁగఁ జే
 యునో తగ దాని? నట్లయిన
 నుద్ధతి నాకుఁ జరింప లేదు; గా
 వున నితనిన్ వధింతు రివెర
 వున్ బలమున్ సరి నుల్లసిల్లఁగన్”.

౪

తే. అనువిచారంబు దివ్యబోధాధ్యుడైన
 యమ్మునీశ్వరుఁ డెఱిగి, “యీయథమజాతి
 యున్నతస్థితి యెఱుఁగునే? మున్నపోలె
 గుక్కయయి యుండుఁగా;” కన్న, గుక్కయయ్యె. ౫
 —శాంతిపర్యము III

1. పెంపొందువాడు, 2. కుక్క, 3. చిటుతపులి, 4. భయ
 పడిన, 5. భయంకరమైన, 6. మృగము, 7. తొంటిసంస్కారముచే
 నీచమైన చిత్తవృత్తిచేత, 8. మిక్కుటమై, 9. జ్ఞానముచేగొప్పవాడైన.

ప్రశ్నలు:—(1) కుక్కఎట్లెట్లు శరభమయ్యెను?
 (2) దానిపూర్వంపు నీచత్వముపోయె నా?
 (3) అది ఏమనుకొనెను?
 (4) ముని దానితలంపు ఎట్లెఱింగెను?
 (5) అతఁ డేమిచేసెను?

19 పాటకు మాట చెల్లు

కరాజుఁడేరి గాయకుం డొకరుండు

జంత్రగాత్రములను జాలఁబ్రజ్జ

మెజసి జేనిమదిని మెప్పించి కడుగొప్ప
1 పారితోషికంబు కోరియుండె.

ఆ. అదరించి యవుడె యాతడెడు కోశాధి
కాకి బిలిచి, “యితడెడు కోరినంత
కనక మిచ్చి పంపు” మని ఘనంబుగఁ బల్కె;
గాయకుండు కడు సుఖంబు నొంది.

క. ఆశగొని చేరి తోడ్కోఁ
గోశాధ్యక్షుఁ గడు వేడుకొని, యతడెడు బదుల్
లేశమును బలుకకున్న, న
రేశునికడఁ జేరి మొట్టయిడ, నాతేడుక.

క. “అడిగెద వింతటిస్వర్ణం
బడియాసను, బుద్ధిమాలి; 2 అప్రతిఫల మీ
నొడఁబడువాఁ డుండునె? మూ
ర్ఖుడ, యిక్కఁ జాలింపు నీదుకికొకిబికి కోర్కెల్.

ఆ. పాటఁ బాడి నీకుఁ బరమసంతోషంబు
గలుగఁ జేసి తంచుఁ బలుకుదేమొ?
మంచిమాట లాడి మది నీకుఁ దనియఁగా?
జేయలేదె నేను? చెల్లుపోదె?”

క. అని రాజు వలుకుమాటకు
మనమునఁ గుములుచు నె, బదులుమాట యొకండె
ననఁదోపక గాయకుఁడా

4 ఘనకృపణస్వాంతు నీడి గ్రక్కున నరిగెన్.

1. బహుమానము 2. ప్రతిభలములేక 3. సరిగాని 4. వెను
లాడినది.

ప్రశ్నలు :— (1) గాయకుడు రాజు స్తోమ పెప్పించెను?
(2) రాజు అతని కేమి పాఠిగోషికము ఇమ్మనెను?
(3) కోశాధికారి ఏల బదులుపలుకలేను?
(4) రాజు గాయకునితో నేమి పలికెను?

20 చోరరాక్షసుల కథ

చ. ఘన మగునగ్రహారమునఁ
గర్జవిదుం డొకబ్రాహ్మణుండు పా
వనచరితుండు గోవులఁ బ్ర
వర్ధన మొందఁగ రెంటి మేపఁగాఁ
గనుఁగొని తాఁ బ్రమోదమునఁ
గైకొనఁగాఁ దఱి వేచి యుండు 1ప్రము
2చ్చనిశము; నొక్కనాఁ డొకమ
హానిశి నొక్కఁడుఁ బోవుచుండఁగన్,

సీ. ఎదురుగా నొక్కరుఁ డేగుదెంచిన, వానిఁ
దరలక చోరుండు దాకి బెదరి;
“యెవ్వండ?” వనుటయు, “నే బ్రహ్మరాక్షసు
డను; నన్నుఁ దాకినఘనుడ వైన
నీ వెవ్వ?” డనుటయు, “నే మ్రుచ్చుఁ, బొ;” మ్మన,
“నింతప్రాదెచ్చటి కేగె?” దనిన

“సివురిలోన మహీసురోత్తముధేను

వులు రెండు మంచివి గలుగఁ జూచి,

గీ. యపహరించుకొంటు నరిగెద నే;” నన్న

“నేను నతనిఁ బట్ట నిపుడు వత్తు,

ర;” మృతంచుఁ గదలి బ్రహ్మరాక్షసుఁడును

నతఁడు నంతఁ గూడి యతనిగృహము,

వ. కలయంబోయిరియన్నహీదేవు గృహద్వారంబునొద్దనిలిచి
చోరునిం జూచి బ్రహ్మరాక్షసుం డిట్లనియె,— 3

గీ. “ఏను మున్ను పోయి యీయింటివిప్రునిఁ

బట్ట భుక్తి నాకుఁ బెట్టఁజూచి

పిదపనీవు గధిసి మొదవులఁ దోలుకొ;”

మృనినఁ జోరుఁడనియె నాగ్రహమున,—

క. “చోరఁబడి గోయుగముగొని

నరగున నే నూరువెడలి చనినంతట భూ

సురు నీవు పట్టు” మని-య

య్యిరువురు గలహింపఁ జొచ్చి 4రెలుఁగె త్రియటన్. ౫

వ. ఆకలకలంబునకు మేలుకాంచి,

తె. విని మహీసురవద్యుండు వితతమంత్ర

బలముగను బ్రహ్మరాక్షసుఁ బాఱఁదోలి

నంత, నటమున్న చోరుండు నరిగె; గానఁ,

బాసఁగ రీసహితులు తమలోనఁ బోరమేలు.

—పంచతంత్రము.

1. దొంగ, 2. అరిగము=పల్లెపూరు, 3. బ్రాహ్మణుని,
4. గొంతెత్తి, 5. శత్రువులు.

ప్రశ్నలు:— (1) చోరరాక్షసులు బ్రాహ్మణునింటికీ ఏల పోయిరి?
 (2) వారికి ఏల కలహము పుట్టెను?
 (3) దానిఫలమేమిటి?
 (4) బ్రాహ్మణుఁడు వారల నెట్లు దండించెను?
 (5) నీతిఏమిటి?

21 ఋణవిముక్తి

తే. ద్రవిడరాజాధిరాజునాస్థానియందు
 1నర్మసఖుఁడు వసంతకనాముఁడుండు;
 జతురవాగ్ధ్వర్తనముల నాత్మైతలేశు
 వివిధరీతుల సంతోషపెట్టు నతఁడు.

అ. ఎటులొకాని తేని కేడువేల్ 2నిష్కంబు
 లప్పువడియె నతఁడు; హాస్యసచివుఁ
 డెంత వేడుకొన్న నెంతలోభియె తేడు,
 త్రోసివేయఁడౌర కానుఁగూడ!

క. పిలధమర్ణత్వవిముక్తికి
 విధ మొక్కటి గానరాక విహ్వలపడి, 'నే
 నధిపతి వంచించి 4ముణో
 దధి దాటుదు' నం చతండు ధైర్యముపూనెన్.

2. త్యాగాలు, డొకనాడు సంజప్రాద్ధున 5వీట
 6వాహ్యళి యేగుచు 7వాడ నొకట
 8వాహకోభంజన బ్రాహ్మణశవ మొందు
 పొడగాంచి తద్వార్త యడిగి, యచటి
 జనములు చెప్ప వసంతకుశవముగా
 నెఱిగి తా వగచుచు నిట్టు లనియె
 “సఖుడ, వసంతకా, స్వర్వాటి కేగితే;
 నీ కేమిప్రియ మింక నే నొనర్తు?

తే. నీవు నా కచ్చవలసిననిష్కరాశిఁ
 ద్రోసివేసితి; ఋణ విముక్తుడవుగమ్ము”
 యనినయాలోన నెల్లర కద్భుతంబు
 ననయఁగా లేచి కూర్చుండె నర్మసఖుడు.

క. “దేవా, నీవాగమృతము
 తో వచ్చెను బ్రాణసమితి; దుర్భరఋణమున్
 మీవరదయనే తీతెను;
 భూవరులును బ్రహ్మ తలఁపఁ బొనరని దున్నే?”

—స్వకీయము

1. వేడుక చెలికాడు, 2 వరహాను, 3. అప్పతీర్చుటకు, 4. అప్పసముద్రము, 5. నగరమునందు, 6. సంచారమున, 7. పీఠిలో, 8. పీనుగు మోయువారిచే మోయబడునట్టి, 9. స్వర్గపురమునకు.

- ప్రశ్నలు: — (1) నర్మకథలును అపవర్ణనలును ఏ దినమునదెను? ఏమి నిశ్చయించెను?
- (2) అపవర్ణనలును నగంతురు: దేవియపానముచేసెను? అది ఎట్లు ఫలించెను?
- (3) నగంతురు:ను రాజుతో నేమి పలికెను?

22 దీర్ఘదర్శిముఖ్యుల కథ

వ. దీర్ఘదర్శియు: బ్రాహ్మకాలజ్ఞుడును దీర్ఘసూత్రుండును నను మత్స్యంబులు మూడు జలచరబహుశంబగు నొక్క యేటిమడువున: దమలోన: బొందు గలిగియుండు; వేసవి సాచ్చిన దీర్ఘదర్శి దక్కటి రెంటిని గూడం బిలిచి,—

క. “మడు వింకఁగఁబాతెడు; నీ

!రెడ త్రెవ్విన, నొందుసోటి కేఁగఁగరా; దె

ప్పుడు నింకనిసీళ్లులు గల

మడువునకుం బోవ వలదె మన కిట్టియెడక?”

తే. అనినఁ బ్రాహ్మకాలజ్ఞ: డిట్లనియె, “నేది

ప్రాహ్మయ్యె, నక్కార్యంబుభంగి నెఱిగి

యప్పటికే దగినట్లు సేయంగ వలయు

మానితోపాయవృత్తి, నేమటుట లేక.”

3

వ. అనిన నయ్యరుదెఱంగుల పలుకులు విని దీర్ఘసూత్రుండు డిట్లనియె,

౪

క. 2 "జడవిధిచందంబున ని

మ్మను చొప్పగఁ, నిప్పు జేయి మాడిన దిమ్మె

కినడచిపడఁ రిత్తనెవ్వగ

లుడుగుడు, మఱిచూచుకొందమొయ్యనఁ 4దఱితోఁ;

క. అనుటయు, "నిది రికర్జము గా;"

దని పల్కుచు దీర్ఘదర్శి యంబురస్రతో

జనితాభయ మగుపథమునఁ

జని చొచ్చెం బెద్దమడువు సమ్మదలీలఁ.

౬

వ. తక్కిన రెండును నంద నిలిచె. కొన్నిదినంబులకు మడుఁ

గింకఁబాటి జాలరులువచ్చి 7యెత్తెల వైచి మత్స్యంబు

లం బట్ట సమకట్టినఁ, బ్రాప్తకాలజ్ఞుడు,—

౭

క. "ఇం దొకత్రాడు గఱచి యే

నొందంగా గ్రుచ్చినట్లయండెడ; వీ రీ

క్రందుకొనుట మానంగ న

మందత నదియెడల విడిచి మడువు దఱిసెదఁ,"

౮

వ. అని యట్ల చేసి తప్పించికొనియె; మఱి,

౯

క. ముట్టఁబడిదీర్ఘ సూత్రం

డిట్టట్టరుగఁగ నుపాయ మేది, యొకనిచేఁ

బట్టువడె, దనదు డెందము

పట్టు వదలి చకితవికల బావేంద్రియడై

౧౦

—కాంతిపర్వము, 3 ఆశ్వా.

‘దీర్ఘదర్శి’ చాల ముందు సూక్ష్మగణవాఁడు; ‘ప్రాప్త కాలజ్ఞాఁడు’— అప్పటికాలమెఱిగినవాఁడు; ‘దీర్ఘనూత్రుఁడు’ = ఆలసుఁడు. వీరిలకు క్రమముగా అనాగతివిధాత, ప్రత్యుత్పన్నమతి, యద్భవేష్యుఁడు అని నామాంతరములు. 1. విచ్చిన్నపైనచో, 2. సముద్రము, 4. త్వర పడ, 4. వలసినప్పుడు, 5. క్రోధము, 6. ప్రవాహము, 7. చేపలఁ బట్టెడి యడ్డవల.

- ప్రశ్నలు:— (1) దీర్ఘదర్శి కడమమత్స్యములతో నేమిపలికెను?
 (2) వా రేమి బదులుపల్కిరి?
 (3) దీర్ఘదర్శి ఏమి చేసెను?
 (4) ప్రాప్త కాలజ్ఞానకు వచ్చిన యిక్కట్టేమి?
 (5) దీర్ఘనూత్రుఁ డెట్లు ఇదముఁ బడెను?
 (6) నీతిఏమి?

23 రంతిదేవుని చరిత్రము

నీ. రంతిదేవుం డను రాజోత్తముఁడు మహా
 దాతృత్వకీర్తితోఁ దనరుచుండు;
 నారాజు దనసంచితార్థంబు లన్నియు
 నెడపక దీనుల కిచ్చి యిచ్చి
 సకుటుంబుఁ డై ధైర్యసంయుతుం డై పేద
 యై కూడు నీరు లే, కథమవృత్తి
 కం దేని నలువదియెనిమిదిదివసముల్
 చరియింప, నొక 1దివసంబురేపు

- ఆ. నెయ్యి, పాయసంబు నీరును గలిగిన,
బహుకుటుంబ భారభయముతోడ
నలసి, 2నీరువట్టు నాఁకలియును మిక్కి
లొదవఁ జూచి కుడువ నుత్సహించె.
- వ. అయ్యవసరంబున,
- నీ. అతిథి భూసురుఁ డొక్కఁ డాహార మడిగినఁ
గడపక ప్రియముతో గారవించి,
“హరి సమర్పణ;” మంచు నన్నంబులో సగ
మిచ్చిన, భుజించి యేగె నాతఁ ;
డంతలో నొకశూద్రుఁ డశనార్థియై వచ్చి
పొడసూప లేదనఁ బోక, తనకు
నున్నయన్నములోన నొకభాగ మిచ్చిన,
సంతుష్టుడై వాడు సనిన వెనుకఁ,
ఆ. గుక్క 3గమియు, దాను నొక్కఁ డే తేర నా
యన్న శేష మిచ్చి, 4సన్నయంబు
లాడి మ్రొక్కి పంప, నోడక చండాలుఁ
డొక్కఁ డరుగుదెంచి, చక్కనిలిచి,
క. “హీనుడఁ జండాలుండను ;
మానవకులనాథ, దప్పి మానద ; యవలం
బో నేర; నీకుఁ జిక్కిన
పానీయము నాకుఁ బోసి పంపంగదవే.”

న. అనిన వానిదీనాలాపంబులకుఁ గరుణించి

ఉ. “అన్నము లేదు; కొన్ని మధు

రాంబువు లున్నవి, త్రావు మన్న; ర
మృన్న; శరీరధాకులకు

నాపద వచ్చిన, వారి యాపదల్

గన్నన మాన్చి వారికి ను

ఖంబులు నేయట కన్న నొందుమే

లున్న దె? నాకు దిక్కు వురు

పోత్తెముఁ డొక్కఁడె నుమ్ము, రీపుల్కనా”

*క. అని కనికర మిగులొత్తఁగఁ

దన కున్న జలంబుఁ బోసెఁ దత్ప్రతమునన్

వనజాననాదు లచ్చటఁ

గనుపట్టి నృపాలు కిడఁగఁ ర్నై వల్యంబున్.

2

—భాగవతము IX

1. (ఒక) నాఁటి యుదయము, 2. దప్పి, 3. గుంపు, 4. నుంచి
నీకులు, 5. చండాలుఁడా, 6. మోక్షము.

ప్రశ్నలు :—(1) రంతిదేవుఁడు ఏల పేదయ్యెను?

(2) ఆతని యతిథులెవరు?

(3) వారి కెట్లు ఆతఁ డాతిథ్యమిచ్చెను?

(4) ఆతనికెట్లు కై వల్యము సిద్ధించెను?

24 శంఖలిఖితోపాఖ్యానము

క. మును శంఖుండును లిఖితుం

డన నిడువుచ విప్రవర్యు లన్నయుఁ, దమ్ముం
డును గలరు బాహుదాతీ

రనివాసులు ధర్మతత్పరమనోవృత్తుల్.

సీ, వారి యాశ్రమముల భూరిపుష్పఫలాభి

వృద్ధి నొప్పారెడి వివిధభూరు

హంబులు గల; నొకయపుడు శంఖుండు గృ

హమ్మున లేకుండ, ననుజుఁ డచటి

కరిగి యం దొకమాన 1నారఁ బండినపండ్ల

గనివేడ్కమైఁ గోసికొనితినంగ,

నయ్యన్న యేతెంచి, “యనుజ, యీఫలము లె

క్కడియవి? చెప్పు;” నావుడు వినీతిఁ

తే. బ్రణతుండై, “యిచ్చటివ;” యని పలికె లిఖితుఁ;

డాతఁ, “డనుమతి లేక కోయంగఁ దగునె?

2ముచ్చిమియ కాదె యది? పాప మచ్చుపడియె;

నృపతిచే దండితుండవై శిశిఁగికొనుము,”

*మ. అన, సుద్యుమ్న సమాఖ్య నొప్పునృపు ధ

ర్మాత్ముఁ వడిన్ జేరి, “యో

మనుజేంద్రా, గురునాజ్ఞ లేక ఫలముల్

మందుండ నై గోసి నేఁ

దని మ్రుచ్చైతిని; యుక్తదండవిధిచే
నిర్ముక్తపాపాత్ముఁ గాఁ
గ ననుం జేసి, 4 కృతాంతదండన విమో
క్షశ్రీయుతుం జేయవే.”

వ. అని లిఖితుండు పలుమలు వేడుకొనఁగా,

తే. ధర్మ 5 వైకల్యపాపంబు దన్నుఁ బొరయ
కుండ నిశ్చయ మొనరించి, దండనిపుణుఁ
డైన యారాజు లిఖితుని హస్తయుగ్మ
6 కర్తనంబున దండితుఁగా నొనర్చె. ౫

వ. అంత లిఖితుండు రాజును దీవించి మగిడి చని శంఖునిం
గని నికృత్తంబులైన హస్తంబులు నూపి, “సమ్యగను
భూతదండుండ నైతి;” ననిన నాతండు ప్రీతుండై
చెంగటినదింగ్రుంకిరమ్మనిన,

తే. బాహుదానదియం 7 దవగాహనంబు
సేయఁ బ్రభవించె నాతనిచేతు లపుడ!
విస్మయఁ బంది యతఁడు వేవేగ వచ్చె
నన్నపాలికి, నతఁడు బ్రహ్మ మొంద.

శాంతిపర్యమ

1. పూర్తిగ, 2. దొంగతనమే, 3. నివృత్తిచేసికొనుము,
4. యమదండన, 5. విచ్ఛేదమువలని, 6. కత్తెరించుటచే, 7. స్నానము.

- ప్రశ్నలు:— (1) భీతుఁ డొనర్చిన పాపమేమి?
- (2) శంఖుఁడు విధించిన ప్రాయశ్చిత్త మేమి?
- (3) పాపికి యమదండన తప్పు నుపాయమేమి?
- (4) రాజునకు ఎప్పుడు ధర్మపై కల్యపాపము వచ్చును
- (5) ఏటికి 'బాహుద' అని పేరు ఏల కలిగెను?

25 రిత్త చలము

క. ధరణిపయి లాటనరపతి

పురిఁ దేనియ నమ్ముకొఱకు బోయలపల్లె

జరియించుచుండువాఁ డొక

పురుషుం డది యొక్క కలశమునఁ గొని కడఁకఁ,

వ. అరిగి యానగరంబున నొకసన్నపు వీధియందు,

ఉ. తేనియకుండ మోచుకొని

దిక్కులు నాలుగు బిక్కచూడ్కి నే

దేనియుఁ జూచుకొంచు, నొక

2యేనిక కట్టెదుటఁ మదాంధమై

రా నచటం దొలంగెడుపు

రంబుజనంబును జూచి భీతుఁ డై

దానును నుత్తరించుచు, బ

దంబులు తొట్రుపడంగఁ బాటుచుఁ.

వడకుంగొని, నిలవడొక్కనియను గొకింత
బాజీ శ్రమొప్పిలంబడి బాటుటయును
సిండి మూపునఁ దాల్చినకుండ తొలకి
యొలిక మధువిందు వొకకొంత యుద్విమోద.

సీ. ఆ తేనెబొబ్బిన కచట సిగలు ముసి
రిన, వాని బట్టంగ నని కడంకఁ
తేరె నచ్చటి కొక శిచెలఁది; యా చెలఁది మ్రొ
గెను బల్లి; యొకపిల్లి దినియె దాని;
అపిల్లి గలచె రాజాధీనమగు వేట
కుక్క యొక్కటి; దాని గోపమడక
బాడిచె బిడాలంబు రిసొడయఁడు; రిసగరికు
క్కలవారు చంపిరి కడఁగి వాని;

అ. వాని 7వాడవారు రిబడిని జంపించిరి
కుక్కవేటకాని; గుక్కవేట
కాండ్రు రంద తేఁగి కత సవిస్తరముగా
నృపునితోడఁ జెప్ప, నృపతి యలిగి,

మ. తగ పూహింపక, యూరివాడ ప్రజలం
దాఁ జంపఁగాఁ బంచినకా,
'జగతీవల్లభుఁ డైన నేమి?' యని యు
త్సహించి సన్నద్ధులై

నగరంగొల్వనివార లొక్క దెసయై

నానాయధోపేతులై

తెగి భూపాలక సేనఁ దాకిరి మహా

ద్రేకంబుతో నార్చుచున్.

ఉ. రెండు తెఱంగు మూకలును

రిత్తకు రిత్త చలంబు పెంపునన్

భండన ముగ్రభంగుల నొ

నర్పగఁ బెక్కులు ద్రెళ్లఁ బీనుఁగుల్

కండలుఁ బ్రేవులుం గలసి

కాలువలై యెసలారె నెత్తుదుల్

కుండలచారుమ స్తములు

గుప్పలుగట్టె బురంబువీధులన్.

—కేయూరబాహు II

1. పేదచూపు, 2. ఏనుఁగు, 3. మోకటిల్లఁబడిఁ బరుగెత్తిగా,
4. సాలెపురుగు, 5. పిల్లి సాంతకాడు, 6. రాజగృహంపు, 7. వీధి
బనులు, 8. వెంబడినే.

- వ్రశ్నలు:— (1) తేనెయమ్మవానికి ఏమి యిక్కట్లు కలిగెను?
(2) తేనెబొట్టుచే నెట్లు మహాకలహము ఉప్పతిలెను?
(3) కలహముచే నెట్టియనర్థము వాటిలెను?
(4) 'రిత్తచలము' అను పేరు?

26 నిత్యసంతోషి

తే. అద్భుతోన్నత రమ్య హర్ష్యం పాకండు
కట్టి ధర్మాత్ముఁడై నమాగళుఁడు దాని
ద్వారముఖమున నిత్పెను దానశాస
నమ్ముఁ, దద్దానమహిమ లోకమ్ము పొగడ.

తే. “నిత్యసంతోషి యని తాను నిక్కమాప్ర
మాణమును జూపుఁ దొల్ల నేమనుజుఁ, డతని
కిత్తు నీమేడ భక్తి తల్కోత్త, నతని
కన్వయాను క్రమస్వామ్య మధిగమింప.”

సీ. అని యిట్లు వలుకునాఘనదానశాసనా
ర్థము చూచి యొకనాఁడు సమధికప్ర
మోదంబుతో నొక్క పురుషుఁ డేతేరి యా
దాతతో నిట్లనె, “దానవీర,
సార్వప్రతిగ్రహణార్థమై వచ్చితి;
నిత్యసంతోషిని; సత్య; మట్లు
శపథంబు చేసెద; సాధంబు దయ సేయు”
మని తన్ను వేడెడునతని జూచి

తే. యనియె నవ్యచుఁడె- “నీ వన్నయట్లు
నిత్యసంతోషి వాటయే నిక్కమేని,
హర్ష్య మర్థించు టది యెట్లు లనువుపడును?
నిత్యసంతోషి 2యాఱ్ఱాతినీచుఁ డగునె?

క. ఈ పేరుకోలుచేతనే

యీవాశావిష్టఁ డవుటయేర్పడుఁగాదే?

ఈవరహర్యము నీ కెటు

లీవచ్చును? చెప్ప;” మని నరేశుఁడు వత్సేన్,

క. ఇవిధిపల్కును నరపతి

యెవ్వఁడు వచ్చిననువేడ; నెన్నఁడుగానీ

యవ్వరహర్య పివితీర్తికి

రవ్వంతయు నవసరంబు రాదయ్యెఁజుడీ!

[స్వకీయము.]

1. వంశపారంపర్యముగ ననుభవించు సధికారముచెందునట్లు,
2. యాచనచే నధమదశకుఁ దార్పఁబడినవాఁ డగునా? 3. దానమునకు.

ప్రశ్నలు:— [1] మాగఁగుఁ జేసి దానశాసనము వేయించెను?

[2] దానిని ప్రతిగ్రహింపవచ్చివాఁ జేమిపలికెను?

[3] కా జేమి బదులుపలికెను?

[4] రాజు దాతృత్వస్వభావము ఎట్లు తేలెను?

27 చౌర్య చాతుర్యము

తే. అందచందంబులన్ 1Xంతఁ డనఁగ బొల్పు

రాకొమరుఁ డొండు దేశయాత్రావశమునఁ,

గాంచికాపురిఁ జేరి సౌఖ్యప్రసిద్ధి

వెలయు నొక 2చంద్రశాలలో విడిదిచేసె.

శే. విరాజకాధికనంకుల రమ్యమైన
హర్మ్యతలమున గీత సృత్యప్రసక్తి
సెలయునృపనూను దరసి వివిక్తమునకుఁ
నీటిరి యిటువల్కె నొకచిత్రకారుడపుడు.

తే. “మారసుందర, నీపయి మడులు గొన్న
యుత్పలాక్షి యొకడుక రయ్యెయ్య నీదు
చిత్రమును వ్రాసి తెమ్మని చెప్పినన్న
బనిచియున్నది; నీమాన” యనియె నతఁడు.

సీ. మది నుబ్బి యాతఁ డమ్మదిరాక్షిమక్కువ
మన్నింపఁగా నెంచి, మాటచెప్ప,
7రమణీయ సన్ని వేశమున రాసుతువ్రాయ
నిటు లిట్టు లని దిద్ది యింపుగులుక
నిలిపి, “నీ విట్టుల నిశ్చలంబుగ నొక్క
యరముహూర్తం బుండ నవధరింపు”
మని పల్కి, యాశిల్పి యతికౌశలస్ఫూర్తిఁ
రిదూలిక నాశిలేఖ్యలీల నెఱపి,

తే. “ఇప్పటికి నాకు సెలవీ నరేశపుత్ర,
రేపుమాపట నీవు నీప్రేయసియును
గలసి చిత్రంబు దర్శింతుగాని,” యనుచుఁ
జిత్రకారుండు మ్రొక్కితా సెలవుగొనియె.

ఆ. అతఁడు వోవఁగానె నధిపనూనుఁడు జేబి

లోని ముల్లెనంచి గాన కెంతో

వ్యాకులమున నూగువాడల వెదికించె;

జిత్రకారుఁ డెందుఁ జిక్కఁడయ్యె.

గ

క. “బలిరా చార్య చమత్కృతి!

యిల నింతటి 10 పగటిచుక్క యెసఁగునె?” యంచుకొ

బలికిరి చోడుని జనములు;

పలుకక యెటవోయె బోయె బార్ధివసుతుఁడుకొ. ౨

—స్వకీయము.

1. మన్మథుఁడు, 2. పైమేడలో, 3. రాజులసమాహములలో
క్రిక్కిరిసి రమ్యమైన, 4. ఏకాంతమునకు, 5. పిలిచి, 6. త్వరగా,
7. రమణీయమైన యునికిలో, 8. కంఠంతో, 9. చిత్రలేఖనవిలాసము,
10. పగటిదొంగ.

ప్రశ్నలు :—(1) చిత్రకారుఁడు రాకొనురుని ఏకాంతమునకు ఏల
పిలిచెను?

(2) అతఁడేమి విన్నవించెను?

(3) రాజపుత్రుఁ డది విని ఏమనెను?

(4) చిత్రకారుఁ డేమిచేసెను? ఏమిచెప్పినెలవుకొనెను?

(5) చిత్రకారుని యథార్థవృత్తాంతమేమి? అతఁ డెప్పుడు
ఎట్లు ముల్లెనంచి హరించెను?

(6) జను లతని గూర్చి ఏమిపలికిరి?

46

క. తనయిల్లు గాచె నని యహి

ఆ.

మనమునఁ బ్రయ మంది యిచ్చుమణులను దినముం
గొనిపోయి యమ్మకొనుచును
ధనికుం డై, వాడు చెల్లి దప్పినబుద్ధి.

౫

ఆ. “ దీని కెచటఁ గల్గు దివ్యరత్నంబులు?

క.

దీని మొదలితావుఁ దెలియ వలయు;”

ననుచుఁ గోరి పోయి, యాపాముచనుజాడ

వట్టి యేఁగి-యొక్కపుట్టఁ గనియె.

౬

క. కని తిరిగి పోయి, మఱునాఁ

డనలంబును గనపుమోపు హస్తంబులఁ గై

కొని వచ్చి తొఱ్ఱలోపలఁ

జొనిపె, భుజంగంబు మిడుకుచు నృడియంగఁ

క్రికి

7. 1

క. జాల్ముం డిటు గాలించి యా

10.

7వల్మీకముఁ ద్రవ్వఁ జనిన, వడి విషములచే

8గుల్మ్యాదులు శిదరికొనఁగా-

పొస

10నుల్మకములభంగి4మఱియు నురగము లెగసెన్. ౮

ఆ. ఊరగకులము బోయఁ బొరిగొని శమియించె;

నట్లు గాకయున్న నదియఁ 11దగవె!

పాము క్రూర మంద్రు ప్రాణులలో నెల్లఁ;

బాముకంటె నరుడు పాతకుండు!

1. పాదజల్లు, 2. పెద్దజల్లు, 3. కల్పాల్పి, 4. కరహాలకు,
5. భ్రాంతిబోవత్తిండిలిని, 6. పడగపన్నుమణి-బోమణి 7. పుట్టు
8. తీగలగుంపు, 9. మండగా, 10. కొబ్బరివలె, 11. కర్మమా?

పుష్పలు:—(1) పాదు ఏకలుని? ఏల యుపకారము చేసెను? ఎట్లు
ఉపకారము చేసెను?

(2) వాఁ డెట్లు భరిమఁ దయ్యెను?

(3) వాఁ డే మ ని యాలోచించెను? ఏమిచేసెను?

(4) ఏమి ఘటిల్లెను?

(5) ఎట్లు పానుకంటె నకుడు పాతమఁడు?

29 వైశ్యదాళిక ప్రశ్న

క. కాంచీపురమున నొకరుఁడు

కాంచనగుత్తుఁ డనుబుద్ధిగలవైశ్యుఁ, దని

ర్వంచనుఁడు సుతున కరయుం

బంచెం బరిణయముసేయ బాలిక నొకతెన్.

చ. పనిచినవారు నైశ్యకుల

బాలలఁ జూచుచు—నవ్వురాంగణం

బున నొక1క్రేవ నొక్కరుఁడు

మూపెడు 2ప్రాలకు నూనె సంతలోఁ

గొనఁ జనుడెంచి, 'బియ్యము

నకున్ సరి తైలము వోయు;' మన్న, నా

తనిపలు కెవ్వరుకొ వినక

తద్దయు నవ్వుచు గేలి సేయుచున్;

క. “ప్రా లేడుచూని కలకుం
 పైలము మా నెండు పురము ఇదారణ గలుగ్గ,
 బ్రాలసరి పైల మడిగిన
 జాలియ యగుఁ గాని, నీకుఁ జము రే లబ్బున్?”

క. అని పలుక, మఱియు నడుగం
 గని, యచ్చట నున్నవైశ్యకన్య యొకతె యా
 తనిఁ జేరి, “కలదు నూనియ,
 కొనియెదవే, రమ్మ ప్రాలకును నరిలెక్కన్?”

వ. అని పలికి, చేరవచ్చిన మూట దింపించి, బియ్యంబు లెస్స
 యవిగాఁ జూచి, వానితో మఱియు నిట్లనియె.

క. “ప్రా లొక్కటఁ గొని, దానన
 పైలము దిగువాఱఁ బోయుదానను; నీకుం
 బోలినఁ, బ్రాలం గొలుపుము;
 చాలము నీతోడఁ బిదప జగడము లాడన్.

వ. అనుపల్కులకు వాఁ డొడంబడుటయు,

ఆ. పల్లెరంబుఁ దెచ్చి, పటుబుద్ధి బియ్యంబు
 దానినిండఁ గొని, ముదంబుతోడ .
 నంద వోసెఁ దైల మంచులు దిగువాఱ;—
 నవ్విధంబు మెచ్చు నావహింప.

క. చని కాంచనగుచ్చునకున్

వినిపించిరి యతనివారు వేగము; యతఁ డం

దునఁ డ ద్భృద్ధి విశేషము

గొనియాడుచు, దానిఁ డనమకొడలిఁ జేసెన్.

—శేయూరభాషం I

1. పార్శ్వమున, 2. బియ్యమునకు, 3. వెల.

ప్రశ్నలు:—1. సంతలో బియ్యపువాడు ఏమివెల చెప్పెను? 2. ఆతని నెల్లరు ఎట్లు శలిచేసిరి? 3. శైశ్వబాలిక ఎట్లు బియ్యము తీసికొనెను? 4. కాంచనగుచ్చుఁడు దానిని ఏల కొడలిఁ జేసికొనెను?

30 గర్గుని బుద్ధిమాంద్యము

క. గర్గుఁ డనువిప్రుఁ డొకరుఁడు

దుర్గారాధనముఁ జెక్కు 1దొసఁగులఁ బడుచున్

దుర్గాటవిలోఁ జేయ, ని

రర్థశదయఁ డన్నుఁ జూచి యాయంబికయున్.

క. వర మగుగు మనిన మ్రొక్కుచు

సరభస మగుకాంక్షతోడ, “సంజీవని 2ని

ర్భరకరుణన్ నా కొసఁగుము

పరమేశ్వరి;” యనినఁ, గొన్ని పచ్చనియాకుల్.

చ. తలఁచినమాత్ర నాత్మకర

తామరసంబున నున్నవాని, ని

మ్ములఁ కిగృహింపె; “వీనిరస

ముం బయిపైఁ జిలికింపఁగా శవ

ఆ.

మృలకను శ్రాణముల్ గలిగి
ముందటి రూపమువచ్చి తేజముం
బలమును జెంది పూర్వగుణ
భంగిఁ జరించుట కల్లు నెల్లెడఁ.

క.

క. ఎండవు, తఱుఁగ;'' వనుచు నిడి
చండిక పొడగానరాక చనుటయు, మదిలో
నిండిన సంతసమున వి
ప్రం డవికొని, యాత్మపురముత్రోవ నొకరుఁడుఁ.

చ. చనునెడ, నిర్మనుష్య మగు
చక్కటి నప్పెనుకాన నెండిపో

క్రీడి

7. 1

10.

పుక

యిన యొక 4పుండరీకశవ
రమీరమువెల్పుల నున్న, జేరఁగాఁ
జని తనకన్న యాపథము
శక్తి నిజంబుగఁ జూడ నెంచి, చే
త నలిపి యాకులం బసరు
దానిపయిం బిడిచెఁ గుబుద్ధియె.

చ. పిడిచిన, నేమి చెప్ప! నతి
భీకరదుస్సహపుండరీక మ
ప్పుడ తననిద్ర మేల్కొనిన
పోలిక మ్రోఁగుచు బిట్టు లేచి, య

వ్యడఁ గగువిప్రుఁ గూయిడఁగఁ
జేసి మృతుం బొనరించి మ్రింగె; మే
ల్వడసియు బుద్ధి చాలనియ
భాగ్యులు తత్ఫల మంద నేర్తురే!

౬

—కేయూర బాహు II.

1. ఇదుమలు, 2. నిండు దయ, 3. ఇచ్చి, 4. ఫులి, 5. పాదరిల్లు.

ప్రశ్నలు:— (1) గర్గుడు చండిక నేమివరము కోరెను?
(2) ఆమె యేమి ప్రసాదించెను?
(3) గర్గుఁ డడవిలో వరమహిమ నెట్లు పరీక్షించెను?
(4) దానిచే నేమి యుప్పతిల్లెను?
(5) నీతి ఏమి?

31 సాపా యోపా యము

మ. ఒక 1కాసారతటంబునందు నొర పై
యున్నట్టివృక్షంబుపై
బకయుగ్మంబు వసింప, భార్య పురుషుం
బ్రాధించె, “నోనాథ, య
ర్భకతాజిం దినిపోవుఁ గ్రిందఁగలన
ర్పం; బేవుమై నింక న
చ్చిక నేతెంచు; బ్రసూతికాలమును వ
చ్చెం; గార్య మెట్లుండునో?”

వ. అనిన విని బకవిభుం డమృతీరుహంబుడ్కిగి కొలినితీరం
బున నిల్చి విచారించునమయంబున నయ్యెడకు నొక్క

46

అ.

కుశీరంబు చనుదెంచి, “యిది యేమి దుఃఖాకులుండ
వై యున్నవాడ?” వనిన, నబ్బకం బిట్లనియె, ౨

ఉ. “నాకులకాంత గర్భ మయి
సందనులం గనునంతలోన, శిద

ద్వీకర మేగుదెంచి తిని
వేగము పోయెడు; 4 నెల్లి నేటిలో

క.

నాకలకంతి వెండియును
నర్చకులం గనువేళ గాన, నే
నాకులతం దలంకెద, మ

దాత్మకు నేమియుఁ దోప కుండగఁ.”

వ. అనినఁ గర్కటకంబు నీకుం దగినయుపాయంబు చెప్పెద
విను మని యిట్లనియె,-

క్రీ.

7.

10.

ప్ర.

తే. “నీకులవివరంబునందుండి నాగవిభుని
యునికిదాకను మీనంబు నొకటి నొకటి
నైచుకొని పోవ, నాముంగి వరుసఁ దినుచుఁ
బాముఁ జంపును; దీని కుపాయ మిదియె.”

వ. అన విని బకం బట్లు చేసిన,

అ. 7కవుచుగాలి పాఱ, 8గవిఁ బాసి వెలువడి
వరుస మీలఁ దినుచు వచ్చి వచ్చి,
పాముఁ జంపి, పాదపముఁ బ్రాకి బకశిశు
ప్రకరభుక్తిఁ దనిసి, నకుల మరిగె.

—పంచతంత్రము—మిత్రభేదము.

1. నరస్సు, 2, 3. ఎండ్రకాయ, 3. పాను, 4. లేహా, యాదినహా, 6. ముంజిర బొరిను, 7. చేపగొండవాలను, 8. గుహ-ఇచ్చట బొరిను.

ప్రశ్నలు:— (1) ఒక భార్య శస్త్రతో నేను చెప్పెను?
(2) కుశీరము ఏమిచూడోచిన చెప్పెను?
(3) ఒకనుచేసిన యుపాయముచే నేను ఫలించెను?
(4) ఎట్టి యుపాయము మంచిది?

32 ఫలద్యయము

ద్విపద: “ముద్దలమాంచాల, ముదమున వినుము,—

జన్మవృక్షమునకుఁ జవి గలయట్టి

1 పటుతరక మనీయ ఫలములు రెండు ;

కెరలుభోగము లొండు, కీర్తి రెండవది ;

తొలిపండు చవిచూచి తొలఁగు నొకండు ;

మలుపండు చవిచూచి 2 మలఁగు నొకండు ;

వీరలిద్దఱికిని భేదంబు హెచ్చు ;

మొదటిఫలంబున మొనసెడురసము

క్షణభంగురం ; బది సమసిపోఁ గలదు ;

రెండవఫలమున రెక్కొనురసము

శాశ్వతం బాచు—దిశల్ గలదాఁక ;

సిసవిత్పండు గలదాఁక, శశి గలదాఁక,

తారలు గలదాఁక, ధర గలదాఁక,

వాచిధి గలదాఁక వరలుచు నుండుఁ ;
 బ్రకటఫలద్వయరసమును గ్రోలి
 యనుభవించెడివార లరుదు భూస్థలిని ;
 4 బ్రాకృతజనములు ప్రథమఫలంబుఁ
 బ్రాపించి సంతృప్తి వడయంగఁ గలరు ;
 వీరాంశమునఁ బుట్టి వెలయువారలకు
 మొదటిఫలం బది ముఖ్యంబు గాదు ;
 మహిమాస్పదం బయి మనసు జ్వలింపఁ
 బరుగెత్తుదురు రెండవఫలంబుకొఱకు.
 వెలఁదిరో, నీభర్త వీరశేఖరుఁడు,
 కీర్తికాముకుఁ డయి కేరేరుచున్నాఁడు ;
 నీవు భోగములపై రినిరతిఁ ద్యజించి
 బాలచంద్రుని మనోభావం బెఱింగి,
 భావిమానవుల హృద్భవనంబులందుఁ
 దావకీనయశోలతావివర్ధనము
 సేయంగఁ గోరుము; చెలువరో, యిపు
 బాలచంద్రుని నాఁగఁబట్టంగ వలదు; ” 30

అని యట్లు రేఖాంబ యానతీయంగ,
 జననికేఁ దా నమస్కారంబు చేసి
 వీరపత్నీమణి ధీర మాంచాల
 భర్త వీడ్కొల్పంగ భక్తితో నేఁగె. 38

1. మిక్కిలియందమైన, 2. లిరుగున, 3. మూర్ఖుడు 4. పాము
పాలు, 5. ఉత్సాహించుచున్నాడు, 6. ప్రేతి, 7. సీతైన.

పల్లెలు:— (1) జన్మవృక్షంపుఁ గమనీయ ఫలములేని?
(2) కేవలమేమి? ఏది ఏల వెచ్చు?
(3) ఆ రెండుఫలములవృత్తాంతము కేఫాంబు మాంచాలకు
ఎందులకు వివరించినెచ్చెను?
(4) వీరపత్ని ధర్మమేమి?

33 ముసలాఖ్యానము

క. ద్వారవతికిఁ గన్వొందును
నారదమునివరుఁడు | గాఢసందనుఁడును బెం
పారంగఁ దొల్లి వచ్చిరి
నారాయణుఁ జూచువేడ్క నరవరముఖ్యా.

సీ. చనుదెంచి పురవీధిఁ జనునవసరమున
2వృష్టికుమారులు విధివశమున
మనముల నవినీతి జనియింప సాంబున
కంగనాలంకార మమరఁజేసి
కొనివచ్చి, యమ్మహామునివర్గమునకు కిమి
ధ్యావినయమున వందన మొనర్చి.
నిభృతు లై, “కారుణ్యనియతాత్ములార, యీ
భామిని బ్రభునిభార్య; 4ప్రజలఁ

తే. గనునె యిది?" యని యడుగ నాయనలనదృశు,
తా తపోధనవద్యు లయ్యాగడమున
కాత్మలందుఁ గ్రోధానల మగ్గలముగ
నెలయ, నక్కుమారులతోడ నిట్టు లనిరి. ౨

క. "అంబుజనాభునికొడు కీ
సాంబుడు గను యాదవక్షయాపాదన రీక
ల్యం బగురీముసలము; మావచ
నంబున కన్యతంబు లేదు; నమ్ముఁడుమీరల్. 3

సీ. దామోదరుఁడు హలధరుఁడును దక్కంగ
యాదవు లెల్లను నమ్ముసలము
నదృతశక్తి గీటడఁగుదు; రబ్బల
దేవుండు దనదైనదేహ మధిక
నిష్ఠమై విడిచి వార్నిధిఁ బ్రవేశించు; భూ
శయ్య నుండంగ నాచక్రధరుని
జర యనురాక్షసి వెరపునఁ బట్టి క్ర
మించు; బొం; "డని చెప్పి, "మెచ్చుగాదు

ఆ. మనము కృష్ణు నింకఁ గను;" టనియెడిబుద్ధి
నమ్మహాముసీంద్రు లవుడు మరలి
యాత్మవాసములకు నరిగిన; మఱునాఁడు
పుట్టె సాంబుగర్భమున ముసలము.

1. విశ్వానాథులు, 2. గౌరవులు, 3. కర్మకాండము, 4. సంకరా
నము, 5. సమస్తము, 6. కోకలి.

ప్రశ్నలు:— (1) గౌరవులు మనుల చేమి యడిగిరి? ఏల యడిగిరి?
(2) మనులు ఏమి పఠికిరి?
(3) మనులు కృష్ణుని వర్మకముచే నొక ఏల మరలిపోయిరి!
(4) మనులమాట ఎట్లు ఫలించెను?
(5) నీతి ఏమి?

34 శీల ప్రాథవము

క. దనుజవిభుడు బ్రహ్మదుం

1 దనిమిషపతి రాజ్యలక్ష్మీ నతులితశీలం

బునఁ గొని త్రైలోక్యంబును

దనకు వరగతంబు సేసి, ధర్మంబలరణ.

౧

వ. బృహస్పతి భార్గవులయుపదేశంబున దేవేంద్రుడు బ్రాహ్మణ
రూపంబునఁ బ్రహ్మదునికి శిష్యునిధు లొనర్చు చుండి,
ఒకనాఁడతండు ప్రసన్నుండై తనకుఁ ద్రైలోక్య రాజ్యంబు
సంప్రాప్తం బైనశీలకారణంబు దెలియం జెప్పిన,

౨

క. “ ఘనమగు నీశీలము నా

కనఘా, దయ నొసంగవే; మహాత్ములఁ దగఁ జెం

దినవారు బ్రదుక వలదే?”

యని దీనత దోష ననిమిషాధిపుఁ డడిగెన్.

3

క. విని ప్రహ్లాదుడు గృహ దన
మనమున గదురంగ, "విప్రమాత్రుడు గాఢీ
తని భంగిజూడ." ననివెఱు
వును బుట్టంగ, నిచ్చె శీలముం బెం పెసంగె,

తే. పడసి యింద్రుండు శీలసంపన్నుడగుచు
జనియె; దవనంతరంబ యద్దనుజవరుని
తనువునందుండి ? తేజస్వతనువలొను
డైనపురుషుండు వెడలిన, నతడు సూచి,

ప. "నీవెవ్వండ;" వన, నప్పరుషుం "దేను శీలంబ, నీవిచ్చిన
యవ్విప్రప్రపాల వసియింపం జనియెడ;" నని పోయెం; దద
నంతరంబక్రమంబునం దేజోమయరూపంబుల నలుపురు
నిజదేహంబుననుండి నిర్గమింప నద్దాన వేశ్వరుం డడుగుడు

క. ఉత్తమధర్మము, సత్యము,
వృత్తంబు, బలంబు నగుట వినబడె; శిబడి, ద
చ్చిత్తము విషాద మంద, మ
హత్తర మూర్తి యొకవారి జానన వెడలె. 2

క. వెడలిన, "నీ వెవ్వత?" వని
యడిగిన, నాతనికి నిట్టులను దీనత న
ప్పడతి, "సిరి నేను, బల మె
కడకు నరుగు. వందు బావ గడగి వెడలితి;"

చ. అనిన భయంబు నొంది యతఁ

డాసతితోఁ, “బరమేశ్వరీ, మహా

వినయమతిఁ 1దనుం గొలిచె

విప్రనరుం; డతఁ డెవ్వఁ?” డన్న, న

వ్యనిత, “సురాధినాథుఁడు, భవ

ద్భవరాజ్యవిభూతి యంతయుం

గొనుటకు నిన్నుఁ జెందె; నిటు

గోల్పడి తీవును నీదుశీలముఁ.

చ. వినుము చెప్పెద. శీలంబున ధర్మంబు వెలయు; ధర్మంబున
సత్యంబు దొరకొను; సత్యంబున వృత్తంబు సొప్పడు;
వృత్తంబున బలంబు వాటిల్లు; బలంబున నేను గలుగుదుం;
గావున నమ స్తంబునకు మూలంబు శీలం;” బని చెప్పి సిరి
పురందరుపాలికి ధర్మాదులతోడఁ గూడం జనియె. ౧౦

—కాంతిపర్యము III

1 ఇంద్రుని 2 మిక్కిలి తేజస్సుతోఁ గూడిన శరీరవిలాసము గల
వాఁడు 3 వెంటడి 4 నన్ను.

ప్రశ్నలు:—(1) ప్రహ్లాదునకు త్రిలోకరాజ్యము దెలిసిమిత్తమున
వశమయ్యెను?

(2) ఇంద్రుఁడు తత్సంపాదవార్ధ మేమి చేసెను?

(3) ప్రహ్లాదుఁడు ఏమిదానము చేసెను?

(4) శీలము నెట్టిపురుషుఁడుగా కవి వర్ణించెను?

(5) శీలముతోఁ గూడియుండు ధర్మములేవి? అవి ఇంద్రుడు
వర్ణితములు?

(6) వాని యనోన్య సబంధము లేటపడుపుము.

35 ప్రేమవిజయము

ఆ. “గట్టివాఁడ నంచు గరువంబుపెంపున
నెవని లెక్క సేయఁ 1డినుముగాఁడు;
వానిసార మెల్ల వ్రక్కలింతు కిమదీయ
నిశితధార నిపుడ నేర్చుమీఱు.”

క. అని తాఁ బూని 2కుఠారుఁడు
4ఘనదళనస్ఫూర్తి మెఱసెఁ; గాని 5యయోవీ
రుని 6నొంపలేక సుంతయుఁ
దనవాదర మొక్కవోవఁ దక్కెఁ గడంక

చ. తనసఖుఁ డౌకుఠారుఁ డిటు
దర్పముదూలినఁ, బండ్లుమీటుచున్
ఘన 7కరపత్త్రుఁ “డిప్పు డరి
గర్వము చీల్చెద;” నంచు శత్రుభే
మున 8నేపునూపెఁ; దన
దంతము లన్నియు నంతరించినన్
ను ముఖభంగ మై, మిగుల
భీతిలి తూలె ధరన్ 9విసారుఁడె

ఆ. మొక్కవోయి 10యరికి మోకరిల్లు కుతారుఁ
11రదనభంగమైన 12క్రకమఁ జూచి
శేలిమాట లాడి, లీల శత్రువుఁ గెల్వ
13మోహరించి యోగె 14ముద్దడుండు.

క. పోటరి యై యాసమ్మెట
వ్రేటు పయి వ్రేటు గొట్టి పేర్చియుఁ, దుదిఁ
గోటివలె మిడిసిపడియెను
ఆటోపం బెల్లఁ బోయి యల్లంత భువి.

క. ఈవిధి ముగ్గురుశూరులుఁ
జేవచెడన్ 15వహ్నికీల చెచ్చెరఁ బల్కెన్,
“మీవీకలు వ మ్మైనవి;
నావెర విశ నవధరింప నాణెము కాదే!”

నీ. అని పల్కు, చవ్వీరు లపహసించుచుఁ జూడ,
16ననలార్చి దరిఁ జేర్చి యినుముజోడుఁ
17శౌతుకన్నూర్తిమై గౌగిటఁ గదియింపఁ,
గతనత్వమెల్లను గరగిపోయి,
నీరయి యమ్మేటివీరుఁ డా లేమను
జతురానువ ర్తనసరణి నేలె;
నత్యద్భుతంబును ననితరసాధ్యంబు
నౌనాజయప్రకారాభ్యుదయముఁ

తే. గాంచి క్రకచాసురాదు లక్కజముపడిరి;
కనిరి 18బోధంబు: వీడిరి గర్వమెల్లఁ;

గ్రూరహింసల జయము చేకూఱు; దెంత

గ్రూరు నైనను బ్రేమ లోఁ గొనఁగ నొను.

౮

—స్వకీయము

ఇందు ఇనుము, కుతారము, కరపత్రము, ముద్గరము, వీనియందెల్ల పురుషత్వము ఆశోపింపఁబడినది. అనలార్చి (వహ్నికీల) స్త్రీగాఁ జెప్పఁబడినది. 1. ఇనుము అను పేరటివాఁడు, 2. నా పదనైనవాడటచేత. 3. గొడ్డలిగాఁడు, 4. గొప్పనైన చీల్చినట్టి యతిశయమును జూపెను 5. ఇనుముశోదు, 6. నొప్పింపలేక, 7. అంపము, 8. శౌర్యము, 9. చేఁచెడినవాఁడై, 10. నమస్కరించి, 11. పండ్లుపోయిన, 12. అంపమును 13. ఎదుర్కొని, 14. సమ్మెటకాఁడు, 15. యుద్ధకీలుఁడై, 16. నిష్ఠమంట, 17. ప్రీతితో, 18. జ్ఞానము.

ప్రశ్నలు:— (1) ఇనుముగాని పై గుతారాదుల కేల పగ?

(2) కుతారుఁడేమి శపథము చేసెను? నెఱవేర్చుకొనెనా? లేదా? ఏల?

(3) కరపత్రుఁడేమిప్రతిజ్ఞ చేసెను? ఎట్లయ్యెను?

(4) ముద్గరుఁడు ఏమిసవాలు పలికెను? అతనిగతి యేమయ్యెను?

(5) వహ్నికీల ఏమిపత్కెను?

(6) ఎట్లు అయోవీరుని లోఁగొనెను?

(7) కుతారాదుల మార్గమునకును వహ్నికీల మార్గమునకును ఏమి భేదము? ఏది మంచిది? ఏల?

1) ప్రాణిత్యసమాశోపము లేకుండ ఇనుము, గొడ్డలి, అంపము, సమ్మెట, నిష్ఠమంట, అనిప్రయోగించి కుతారమును చంపగదాముగాఁ జెప్పెను.

36 వింధ్యాచల నిగ్రహము

ఉ. నెమ్మి నినుండు మేరుధర
 శీధరనాథుఁ బ్రదక్షిణంబుగా,
 ద్రిమ్మరుచున్నఁ జూచి పలు
 దీధితికిం గరమల్లి వింధ్యశై
 ల మ్మనియెన్, “ దినేంద్ర, యచ
 లప్రభునన్నుఁ బ్రదక్షిణంబు ని
 త్యమ్మును జేయ కేల మతి
 దప్పితి? మేరువుఁ గొల్వ నేటికి?”

5. అని గర్వించి పలికిన, నప్పర్వతంబునకు భానుండిట్లనియె, 9

క. “ అనవతతము విధియోగం
 బున నేఁ ద్రిమ్మరుదు నమరభూధరముఁ బ్రియ
 మ్మున; నాత్మేచ్ఛ యొనర్పఁగఁ
 జన; ” దనవుడు నలిగి వింధ్యశైలం బంతన్.

క. ఇనశశితారాదులకుం
 జనరాకుండంగఁ బెరిగి క్షిజలధరపథ మె
 ల్లను గప్పి యుండె వింధ్యం
 బ నుపమ ముత్తుంగమై సురాద్రిస్పర్థన్.

క. రవిశశిగతు లుడుగుడు, ‘ నిది
 దివ మిదిరాత్రి; ’ యని వసుమతీజనులకు

ద్రివిజ మునివరుల కెఱుంగఁగ

నవగాఢం బయ్యె; నంధ మయ్యె జగంబుల్. ౫

వ. ఇట్లు పెరిగిన వింధ్యంబునొద్దకు వచ్చి వేల్పు లెల్ల దాని
వర్ధనంబు వారింప నోపక యగస్త్యుపాలికిం జని
వింధ్యంబు పెక్కువ యెఱింగించి యిట్లనినె, —

క. “ భువనవ్యవహారమునకు

వ్యవధానం బయ్యె వింధ్యవర్ధనమున; న

ద్రివసకర రజనికర గతు

రీలవిహత మగునట్లు సేయు మమరముసింద్రా”. ౭

వ. అని దేవతలు ప్రార్థించిన నగస్త్యుండు లోపాముద్రా
సహితంబై వింధ్యంబు సమీపంబునకు వచ్చి దానిచేఁ
బూజితంబై యిట్లనియె, — ౮

క. “ చనియెద దక్షిణదిశ కే;

నొనరఁగఁ దెరువిమ్ము నాకు నుర్వీధర, నీ;

వనవుడు, “ నట్టుల చేయుదు, ”

నని పెరుగుట యుడిగి వింధ్య మతివినయముతోఁ,

7 “ భట్టారకా, విజయంచేయుం, ” డని భూమిసమా

మై యున్న దాని కగస్త్యుం డిట్లనియె: —

క. నా మగుడివచ్చునంతకు

భూమిధర, యీ ప్రకారమున నుండుము;

లో మైత్రిఁ జేయు; మని రిలో

సాముద్రాధీశ్వరుండు వలికి ముదమునన్. ౧౧

వ. దాని నొడంబఱచి దక్షిణదశకుం జని లోకంబులకు హితం
బుగా నంద యుండె; వింధ్యంబు పెరుంగ. నోడియున్నది.

ఆరణ్యపర్వము III

1. నూర్యునకు 2. బ్రహ్మమాడ్చి ను, నియతిప్రకారము, 3. మేఘ
మార్గము-అకాశము, 4. దేవతలకును మునిశ్రేష్ఠులకును, 5. మిక్కిలి
లోఁతైనది; అశక్యమనుట, 6. అవిచ్ఛిన్నమగునట్లు, 7. పూజ్యుఁడా
8. అగస్త్యుఁడు.

ప్రశ్నలు : - (1) వింధ్యము నూర్యునిపై ఏల అలిగెను ?

(2) నూర్యుఁడు ఏమి బదులుపలికెను ?

(3) వింధ్యము ఎట్లు పెరిగెను ? దాన నేమి యిడుమలు
కలిగెను ?

(4) దేవతలు అగస్త్యుని ఏమి ప్రార్థించిరి ?

(5) అగస్త్యుఁడు వింధ్యము నెట్లు నిగ్రహించెను ?

37 స్వామి భక్తి

క. మును కాశీశ్వరుదేశం

బున నొకలుబ్ధకుఁడు వేటవోయినచోటన్

ఘనతర విషదిగ్దశరం

బున నేసిన, మృగముఁ దప్పి భూజముఁ దాఁకెన్. ౧

పువ్వులఁ కాయలఁ బెరిగిన

యావృక్షము శుష్క మయ్యె నన్విషమున; ధా

త్రీవర, తదీయ 2 కోటర
మావాసముగాఁగ నొకమహాశుక ముండెన్.

క. అది తరువు విడిచి పోవక
హృదయంబున భక్తిపేర్చి నెండను గాలిన్
జెదరక శిథిలమై నయ్యెడఁ
గదలక యుండె 4 ననుజీవిగౌరవ మెసఁగెన్.

ఉ. దాని యుదాత్తవృత్తము శిశు
తక్రతుఁ డాత్మ నెఱింగివచ్చి, “ బెం
డైనది యిమ్మహీజము; మ
హాతరువుల్ ఫలవృద్ధి నొంది యి
క్కాన ననేకముల్ గలుగఁ
గా, నిటు లేటికి నిందు నిల్వనో
మానితకీరమా? ” యనియె
రీమానుషభంగికరూప మొప్పుఁగెన్
అనిన విని యాశుకంబు,

చ. 7 “ అనయముఁ బండుచుండు నెడ
నాశ్రయ మొప్పిన నిల్చి, యెండివ
యినతఱి బాసి రిహాక తగ
వెట్లు? కృతఘ్నతకాదె యివిధం
బనిమిషనాథ? ” యన్న నతఁ
డచెడువంది. “ రిహరాకాతాపసం

జనితవిశేష, మీఖగము

జానుగ నన్ను నెఱింగె; దీనికిఁ

వ. మే లొనర్చెదంగాక;

క. అని తలఁచి, “నీదుపలుకులు

వినిమెచ్చితి; వరము గోరు విహగోత్తమ, నీ;”

వనిన శుక మహీజం

బునకుం 10 బేరెలమి వేడెఁ బూర్వపుభంగిఁ.

ఆ. అమరవల్లభుండు నమృతసేచనమున

భూజనముకుఁ దొంటిపొల్పుకంటె

మిగుల నెలమి సేసె; మేలియాశ్రితు లిట్ల

మనుతు రధిపు; మేలు మఱువ రెపుడు.

—ఆమకాసనికపర్వము I

1. విషముపూయఁబడిన బాణము, 2. చెట్టుతోఱ్ఱ, 3. ధైర్యముతో
4. ఆశ్రితునిగొప్పతనము, 5. ఇంద్రుఁడు, 6. నరాకృతి, 7. సదా,
8. పోవుట, 9. పూర్వపుణ్యముచేఁగలిగింపఁబడిన యతిశయముకలది 10
గొప్ప వికాసము—శుభము.

ప్రశ్నలు :—(1) వృక్ష మెందులకు ఎండిపోయెను ?

(2) శుకము ‘మదాత్తవృత్తము’ ఏమి ?

(3) ఇంద్రుఁ డాచెట్టు నేమి యడిగెను ?

(4) చెట్టు ఏమి బదులుపలికెను ?

(5) ఇంద్రుఁ డది విని ఏమనుకొనెను ?

(6) చెట్టు ఏమి వరము కోరెను ?

(7) నీతి ఏమి ?

38 విమతిసేవ

*క. మందరపురమునధీశుడు

మంద ప్రజ్ఞుండు దుష్టమతి తన ప్రజలకొ

దుందుడుకు చేష్టలకొ గడుఁ

గ్రం దగుకష్టములపాలుగా నొనరించుకొ.

సీ. ఎలుక వేటలపేర నేఁగి ప్రట్టణము లోఁ

బ్రజలయిండులు కూలఁ ద్రవ్యఁ బంపుఁ

జెలఁగి డేగలకుఁ దొండల నేయఁ బోయి త్ర

క్షమంటపంబులు గాసిసేయుఁ;

గోడిపోరులపేర వాడలఁ దిరుగుచుఁ

బొడఁగన్న కడవలఁ బొలియవైచు;

వేటకుక్కలఁ దెచ్చి విడిచి మందలలోని

మేఁకల కుసికొలి మెచ్చి యార్పుఁ;

తే. గాలకింకరులట్టికింకరులు తోడఁ

గూడి రాఁగూడి, ప్రౌద్ధును గూడుఁ దొరఁగి

వెడఁగుఁదనముఁ బ్రల్లదమును వేనవేలు

మదముతోఁ జేయు రాజకుమారుఁ డిట్లు.

క. ఆనరపతి యనువుగ నొక

2వానరపోతంబుఁ దెచ్చి వాత్సల్యముతో

దానిఁ బెనిచి, యాయుధవి
ద్యానిపుణతఁ బొందఁ జేసి, యది వర్ణిలుడున్

క. శిశుకము దొడిగి కుండల
చంచ 4త్కటకాదిభూషచయ మిడి శిశితఖ
శ్శాంచితరూపముతోఁ దన
శిశుకముయై యుండఁ బనిచెఁ గదలక యెపుడున్. ౪

వ. ఇట్లుండ నతం డొకనాఁడు,

తే. సుపుఁ డగుచుండి వానరుఁ జూచి, “నన్ను,
దాయ వచ్చినజీవుల వేయు ఖడ్గ
ధారఁ దునియంగ,” నని చెప్పి కూరె నిద్రఁ;
గపియుఁ బనిపూని భూపతిఁ గొలిచి యుండె. ౫

వ. ఆసమయంబున, ౬

మ. 7సుమనోదామము రాజుకంధరమునన్
శోభిల్ల నత్తావికై
భ్రమరం బొక్కటి మూఁగ, దానిఁ గని కొ
పవ్యగ్ర మై క్రోఁతి ఖ
ద్గమున నే్వసిన, దేఁటితోన ధరణీ
కాంతావతంసంబుకం
తము రెండ య్యె; రివిసీతియైన శిపతిచే
ప్టల్ చేటు దేకుండునే?

1 పట్టణమునశంపఁగా 2 క్రోతిపిల్ల 3 పెద్దలాగు [కంచుకి పెద్ద
లాగుధరించును. “అస్తఃకఞ్చుకికఞ్చుకస్య విశతిత్రాసాదయంవామనః”
రత్నాచరీనాటిక II] 4 హస్తాభరణములు మున్నగుసాములుపెట్టి 5 పద
నైన 6 అంతఃపురపాలకుఁడు. 7 పూలదండ 8 నీతిరహితుఁడు 9 రాజు
యొక్క.

ప్రశ్నలు:— (1) మందరపురాధీశుని దుడుకుచేట్టులు వర్ణించునది.

(2) క్రోతిపిల్ల నతఁడేమి చేసెను?

(3) క్రోతికేమి యజ్ఞాపించెను?

(4) అచెట్టు ఆజ్ఞ నిర్వహించెను?

(5) నీతి ఏమి?

39 అహిమూషికోపాఖ్యానము

*క. క్రూరోరగదమునుండను

పేరిటి 1యహితుండికుండు వింధ్యాటవిలో

ఘోర మగునొక్కసర్ప మ

భీరుండై పట్టి యొక్క పెట్టియఁ బెట్టెన్.

త. పెట్టి, దానికి నెరగాఁగఁ బట్టి యొక్క

మూషకము వైచి, పెట్టియ మున్నవోలె

గట్టి డించిన, నురగంబు గజవరాగ

నెలుక బెదరక దానితో నిట్టులనియె,—

క. “నీ కుపకారము నేనెదఁ

నా కభయం బిచ్చి కావు: నాకారంబున్

నీకార్యంబును మేలై

చేతులు, నాతోడఁ జెలిమి చేసితి వేనిన్.

ఆ. వాడు పట్టినపుడ వానిచే నైనను
జావ వలయు : నాకుఁ జావు నిజము ;
చచ్చియున్న నన్నుఁ జంపి, చావనినీకుఁ
జెఱస యుండఁదలఁచు తెఱుక యగునె? ౪

క. 'ఏ నధికబలుఁడ ; నాచే
గానిది యీయెలుకచేతఁ గా నోపెడునే?
తా నీచెఱి యేవిధమున
మానుచు? నిదికల్ల;' యనుచుమదిఁ దలఁపకుమీ. ౫

క. నాచెప్పినట్లు చేసిన
నీచెఱి విడు : నట్లుగాక నిలు పోవక నీ
వే చంపి నన్ను నోరను
వైచికోనిన మానునే భవత్ 2క్షుత్తెల్ల?'' ౬

క. అనవుడు నురగము సంతస
మున కిహివుత్తోడ, "స్వప్నమున నైనను గీ
ఁదొనరింప ; నీవు నాచెలి;
వసుమానము దక్కి నమ్ము మానందముతోక. ౭

వ. 4ఇక్కరండనిగ్రహ మెట్టుడిపెద వుడువు;"మనుటయు, ౮

క. "ఏ నొకమత్రము నీతల
పై నుండి జపించి, జపము వారించి తగం
గా నినుఁ బిలిచెదఁ, గదలక
నీ నయనయుగంబు మూసి నిలు మందాకక. ౯

చ. అని నియమించి దానిశిర

సమంజక యెక్కి, కరండనిగ్రహం

బనువుగఁ ద్రోసి, యాఖి వది

యప్పుడ పోయె; ననంతరంబు లో

చనములు విచ్చిచూచి మది

సంతసమున్ వగవుండలిర్ప నా

రికనుమన తాను నేఁగి భుజ

గం బొకబొక్క వసించి, యాత్మలోన్, ౧౦

క. “ఎలుక కపటమున నాక

న్నులు ప్రామెను; మ్రింగ లేద; 7నో రెరియఁ గటా!

తొలఁగెద; నిఁ కేటిబ్రదు?” కని

తలఁచె; దురాత్ములకు నెందుఁ రిదగవులు గలవే? ౧౧

—కేయూరబాహు IV

1 పాములవాఁడు 2 ఆకలి 3 ఎలుక 4 పెట్టెచెఱ 5 భయ
పడక 6 సందుననే 7 నోరుమండఁగా 8 ధర్మములు.

ప్రశ్నలు:—(1) పాములవాఁడు పాము నెట్లు పదిలముచేసెను? దాని

కాహార మెట్లు ఇచ్చెను?

(2) ఎలుక ఎల్లచెదరలేదు? పాముతో నేమిచెప్పెను?

(3) పాము ఏమి బదులుపలికెను?

(4) పెట్టె చెఱబావుటకు ఎలుక ఏమి యుపాయము
చెప్పెను?

శ్రీ కృష్ణుని దుడుకుచేతలు

- (5) ఎలుక పానుకెఱవాసి అప్పుడే ఏలపోయెను?
 (6) పానునకు ఏల వగపు? ఏల గంతసము? ?
 (7) ఎలుక బోరియమొద్ద పాను ఏమని యంగలార్చెను?

40 శ్రీ కృష్ణుని దుడుకుచేతలు

వ. గోపికలు యశోదకడకు వచ్చి యిట్లనిరి,-

క. బాలురకుఁ బాలు లే వని

బాలెంతలు మొఱలు వెట్టి బకపక నగి, యీ

బాలుం డాలము సేయుచు

నాలకుఁ గ్రేపులను విడిచె సంభోహితీ.

౨

క. పడఁతీ నీవిడ్డఁడు మా

కడవలలో నున్నమంచికాఁగినపాలా

పడుచులకుఁ బోసి, చిక్కిన

కడవలఁ బో నడిచె; నాజ్ఞ గలదో లేదో?

3

క. మీపాపఁడు మాగృహముల

2నాపోవఁగఁ బాలు ద్రావ నగపడకున్నా,

గోపించి పిన్నపడుచుల

వాపోవఁగఁ జిమ్ముకొనుచు వచ్చెం దల్లీ.

౪

పత్తణాకిల

పుట్టిపుట్టఁడు, నేడుదొంగిలఁబోయి మాయిలుసొచ్చితా
 నుట్టియందక టోలుబీటలు నొక్కప్రోవిడియెక్కి చే

నెట్టి జాలక కుండక్రిందొక పెద్దతూటా నరించి, మీ
పట్టి మీఁగడ పాలు జేరల బట్టి త్రావె దలొదరి.

క. ఆడం జని వీరలపెరు

గోడక నీనుతుఁడు, ద్రావి యొకయించుక తా,
గోడలి మూతిం జరిమిసఁ,
గోడలు శిముచ్చనుచు నత్త గొట్టె లతాంగి.

క. వారిల్లు సొచ్చి కడవలఁ

దోరం బగు నెయ్యి ద్రావి, తుది నాకడవల్
వీరింట నీనుతుం డిడఁ,
వారికి వీరికిని దొడ్డవా దయ్యె సతీ.

క. “వేలుపులటె? నాకంటెను

వేలుపు మఱి యెవ్వఁ?” డనుచు వికవిక నగి మా
వేలుపులగోడపై నో
హేలావతి, నీతనూజు డెంగిలి చేసెన్.

ఆ. నమ్మి నిదుర వోవ నాపట్టి 4మంచు మా

లేగతోడతోడ లీలఁ గట్టి,
వీధులందు దోలె; వెలది, నీకొమరుండు,
రాచబిడ్డఁ డైన అవ్వ మేలె!

క. నాపట్టి పొట్టి నిండఁగఁ

బై పడి నీపట్టి వెన్న బానం డిడ, నాఁ

దూపిరి వెడలదు; వానిం

జూపెద; నే మైన నీవ చుమ్మి లతాంగీ.

౧౦

సీ. కలకంఠి, మావాడ గరితల మెల్ల నీ

పట్టి రాగలడని పాలు పెరుగు
 లిండ్లలోపల నిడి యే మెల్లఁ దనత్రోవఁ

జూచుచో, నెప్పుడు సొచ్చినాడో!

తలుపులముద్రలుఁ దాళంబులును బెట్టి
 యున్న చందంబున నున్న వరయ;

నొకయింటిలో నాడు, నొకయింటిలోఁ బాడు,

నొకయింటిలో నవ్వు, నొకటఁ దిట్టు,

ఆ. నొకట వెక్కిరించు నొక్కొకచో మృగ

పక్షిఁ ఘోషణములు పరఁగఁజేయు;

నిట్లు నేసి వెనుక నెక్కడఁ బోవునో

కానరాదు, రి త్తకడవ లుండు.

క. కడు లచ్చి గలిగె నేనిం.

గుడుతురు, గట్టుదురుగాక, కొడుక

రీబడుగులవాడలపైఁ బడ

విడుతురె రాకాంత లెందు, విమలెందుముఖి? ౧

క. ఓయమ్మ, నీకుమారుడు

మాయొండను బాలుఁ బెరుగు మనసీఁ డమ్మా;

పోయెద మెక్కడి కై నను;

6. మాయన్నల, 7. సురభులాన మంజులవాణి ౧౩

—భాగవతము-దశమస్కంధము.

1. జగదము, 2. తనియఁగా, 3. దొంగ, 4. పిల్లజుట్టు, 5. ఆశక్తుల, 6. అన్న + అల = ఓ తల్లి 7. ఆవులు, అన్నల ఆవులపై నొట్టు పెట్టుకొనిరి.

ప్రశ్నలు :— (1) కృష్ణుడు పాలు పెరుఁగు నేయి దొంగిలింప నేమి చేసెను?

(2) వేలుపుగోడపై కృష్ణుఁడేమి చేసెను? ఏల?

(3) నిదురపోవు గొల్ల బాలుని నేమి చేసెను?

(4) గోపికలు పాలు పెరుఁగు ఇండ్లలో కాపాడఁగా, కృష్ణుఁడేమిచేసెను?

(5) గోపికలు ఏ మని యశోదను నిందించిరి?

41 పవనశాల్యలీతరుసంవాదము

తే. “బూరువా, యింతపఱపును బొడవుఁ గల్గి
నీవు మృగపక్షిసంశ్రయణీయ మగుచు
నునికిఁ గని ప్రీతి నడిగెద; ననిలుచేతఁ
బడు నొకప్పుడు తరులు, నీపడమి యెట్లు?

క. “పవనునకును నీకును బాం

ధవము గలదో? యతఁడు నిన్ను దయ రక్షింపక
నవినయవృత్తిని బ్రదికితొ?

చెవులకు నిం పెసఁగ నిజము సెసంము నాకుఁ.”

చ. అని హిమవంతంబునందుఁ బెద్దకాలంబునుండివరలునొక్క-
శాస్త్రలీమహీజంబును జూచి నారదమునీంద్రుఁ డడిగెను.

క. అని యడుగ, బూరు విట్లను,—

“అనిలునిబల మస్మదీయ మైనబలముతో

1 నెన గా; దేర్పడ విను, పదు

నెనిమిది యగువంశమునకు నెనయ దరయఁగన్.” ౪

వ. అని పలుకుటయు నమ్మునీంద్రుండు,

గీ

ఆ. “అమ్మచెల్ల! యిట్టు లనకుము; కొండలు

లోనుగాఁగఁ బవనుచే 2 నపాస్త

మహిమము లగు పెఱుగుమా; భూతములచేష్టి

తములు వాయువశగతములు గావె?”

౬

క. అనుటయుఁ కిబెలుచనియెలుగున,

“ఘనమూలప్రబలశాఖికాదుర్జయు న

న్నును దాకిన సతని4ప్రభం

జనుఁ డనునామంబునకు నసత్యత వచ్చున్.”

౭

వ. అని గర్వంపుమాట లాడినయాశాస్త్రలీం జూచి సుర-
ముని ప్రవరుండు,—

౮

చ. “మఱవక యుండు నీబిరుదు

మాటలు; నీవిటు లంట మాదుతుం

డెజీగెడు నెట్లు;” నంచు వెన
 నేగి సమస్తముఁ జెప్ప నాతఁడే
 డైఱఁ జనుదెంచి, “నీవటె రిక
 డిందిమగండవు? నిన్నుఁదాకినం
 డెఱుతటె పేరు! బూరుగ, న
 శించితిగా కిట పల్కు లేటికి?”

F

మ. అని కోపంబునఁ బల్కు నప్పవనుతో
 నాభూరుహం బింతపె
 ల్చిన, “నీ వాడెడునంత తక్కువనె? బే
 లా, లోకసామాన్యవృ
 త్తునికాయంబును నన్ను నొక్కటిగ ని
 చ్చుం జూచితే?” యన్న న
 ల్లన నవ్వొప్పుగ నానమిరఱుడు 7 హే
 లాస్సారుడై యిట్లనున్.

౧౦

క. “ఒకనాఁ రిడజుడు నీనీ
 డకురిడబ్బా టరుగు దెంచుటయు, నమ్మేలా
 త్మకు వ్రేగై మన్నించిన,
 10 మెక మెకపడి; తిట్లు పలుకుమీ తగరేపున్.” ౧౧

వ. అని పలికి బలు మొగంబుతోడం బోయిన, నబ్బూరుపు
 దలంకి,

చ. “ మనుగడ దప్పుకొక్కొక్క ? ముని

మాటలు గైకొన నైతి; నాబలం

బన నది యెంత ? యుగ్రత మ

హాబలురాకకు నోర్వజాల; నా

తని నొకభంగి గెల్తు; ” నని

తాఁ దలపోసి హరించె నాకులుం

గొనలును జొంపముల్ నిడుద

కొమ్మలు రే యగుడు రయంబునన్. ౧౩

వ. అట్లు తన్నుం దాన విటుచుకొని యున్నంత, ౧౪

చ. ప్రతినకు నీడు గా భయద

భంగిఁ బ్రభంజనుఁ డేగుదెంచి యా

క్షీతిదహముంగనుంగొని, “ యి

నీ ! యిది నాపని నీవ చేసి; తీ

12ధృతి కి‘క సంతసింపు; మిటు

తేజముఁ బొందుము; నీదు బాంధవ

ప్రతతికి నివ్వధంబునదు

పాయము మే లెఱిగింపు పెంపునన్. ” ౧౫

వ. అని 13యుల్లసం బాడి యా13సదాగతి ననియె; నట్లు

శాస్త్రలి పవనుచేత భంగంబునొంది వగం గుండెను ౧౬

1. సమానము, 2. పోగొట్టబడిన, 3. పెద్దదైనకంతముతో
4. వాయువు, (వ్యూ. వృక్షకాఖాదులను నిలుగఁగొట్టువాడు) 5. పరా
క్రమముతో, 6. మేటివీరుడవు, 7. విలాసాతిశయముతో, 8. బ్రహ్మ
9. అకస్మాత్తుగా, 10. ఉద్ధతి నొందితివి, 11. భయపడి, 12. ధైర్య
మానకు, 13. పరిహసించి, 14. వాయువు.

ప్రశ్నలు:— (1) నారదుడు బూరుగుచెట్టు నేమి యడిగెను?
(2) అది ఏమి బదులు చెప్పెను?
(3) నారదుఁ డేమని మందలించెను?
(4) బూరుగుచెట్టు ఏమి గర్వోక్తు లాడెను?
(5) ఇవి వాయుదేవున కెట్లు తెలియవచ్చెను?
(6) అతఁడు బూరుగుచెట్టుతో నేమనెను?
(7) బూరుగుచెట్టు వాయుదేవుని 'బేలా' (: అజ్ఞానుఁడా)
అని ఏల పలికెను?
(8) వాయువు బూరుగుచెట్టు నెడ ఏల నెనరుతో వర్తించు
చుండెను?
(9) బూరుగు ఎట్లు పశ్చాత్తాపపడెను?
(10) వాయువు ఏమని యల్లసమాడెను?

42 కపిలాఖ్యానము

నీ. దేవత లాఁగొని 1 దేవతాజ్యేష్ఠునిఁ

గానంగఁ బోవ; నాకమలజన్ముఁ

డమృతమిచ్చిన, ముద మారఁగా ద్రావఁ ద

2 సురభిత్వసంపద 2 సురభి వృష్టె;

... 3 సౌరభేయుల నవని నుత్పాదించె;

నాకయవ్వు హిమగిరియుపరితల మ

లంకరించుచు నవి శంక యించుక లేక
యున్నెడ, వానిలో నొకటి లేగ

తే. చన్ను గుడువఁ, దశదాస్యనిష్క్యందమాన
మైన రిదుగ్ధఫేనము 7 పవమాననిహతిఁ
దూలి దప ముగ్రముగఁ జేయుశూలిమాళిఁ
బడినఁ, నద్దేవుఁ డధికకోపంబు గదుర.

క. రిచిచ్చటకన్నదరఁగవే
విచ్చినఁ 9గపిలత్వ మొందె 10విబుధప్రకరం
బచ్చెరు వందుచుఁ గన్గొన
నచ్చేరువసారభేయు లమలచరిత్రా.

క. అవి బిట్టు బెదరఁ, దక్కటి
యవియు నదరె బెదరె; నిట్టు లగ్గోవులు వా
తె వెసను సోమునిపాలికి;
నది యంతయుఁ దా నెఱింగి 11యజుఁడేతెంచెన్. 3

సీ. ఏతెంచి 12నిభృతిమై నీశ్వరచరణాంబు
జములకు నెఱిగి, హస్తములు మొగిచి
“యమృత 13సిక్తుడ వైతి; వఖిలేశ, గోవుల
కెంగిలి లే; దిందుఁ డెట్టు లమృత
మొసఁగు, నట్టుల గోవు లొసఁగు దుగ్ధంబులఁ;
దద్వత్స 14పీతదుగ్ధంబు శుచియ;

కానఁ గోపము దక్కి కరుణింపు;” మని యొక్క
కనునీయవృషభంబుఁ గప్పమిచ్చె

లే. శివుఁడు ప్రియమంది దానిఁ 15 గేతువును వాహ
నంబుగాఁ జేసి, సకలజనంబు నెలమి
వృషభకేతనుఁ డనియును వృషభవాహ
నుండనియుఁ బేర్కొనఁగ నొప్పి యుండు జగతి. ౫

వ. ఇట్లు ప్రసన్నుండయితనచూపునం గపిల లయినగోవుల
కుం దక్కినవర్ణంబుల గోవులకంటె నుత్తమత్వంబు
గలుగ వరంబిచ్చి విరించిని వీడ్కొల్పె. ౬

—ఆనుకాసనికపర్వము III

1 దేవతలలో పెద్దయైనబ్రహ్మను 2 పరిమళాతిశయముచేత 3
కామధేనువు 4 ఆవులను 5 దానినోటినుండి స్రవించుచున్న 6 పాల
నురుగు 7 గాలి దెబ్బచేత 8 అగ్నికన్ను (మాండవకన్ను) 9 గోరోజన
మువంటిరంగుకలుగుటను 10 దేవసమూహము 11 బ్రహ్మ 12 వినయముతో
13 తడుపఁబడినవాడవు 14 త్రావఁబడినపాలు 15 టెక్కెమును

ప్రశ్నలు:—(1) ఆవులెట్లు పుట్టినవి?

(2) శివునకు ఆవులపై ఏల కోపముకలిగెను? తత్ఫలమేమి?

(3) బ్రహ్మదేవుడేల శివునికడ కేఁగెను?

(4) ఏమి విన్నవించెను?

(5) శివునకు వృషభ కేతనుఁడని, వృషభ వాహనుఁడని
ఏల పేరువచ్చెను?

(6) శివుఁడు కపిలగోవుల నెట్లుగ్రహించెను?

43 శ శ వి జ య ము

*క. తొల్లి పదిరెండు శరదము

లెల్లెడ వట పొందె; సరము లింకెను; బ్రాణుల్

దల్లెడ మందెను; మనుగడ

కల్లగఁ గన్పట్ట నొక్క కాంతారమునన్.

౧

*క. కరియూధ మొండు తమదా

సర మెండఁగ, కినిరువట్టు సైపఁగ భరమై

సరభసరితిని నెల్లెడ

నరయుచుఁ దుది నొక్కమడుగు నతిహర్షమునన్.

౨

వ. కని యందుఁ జొచ్చిన,

3

తే. అట్టిసంరంభగమనంబునందు, నందుఁ

గల శశంబులు తత్పాదఘట్టనమున

మ్రుంది మృతిఁ బొందుటయు, జింత నొంది శశక

నాయకుండు శిలీముఖనాముఁ డవుడు,

౪

వ. గజంబు లచోట వాసి చనునుపాయం బూహించి, శి

ఆ. కదలిపోయి చంద్ర రికాసారమున కెంతో

చెంత నున్న శైలశిఖర మెక్కి

నిక్కి, “యోగజేంద్ర, నీకు సేమమె?” యన్న

దొండమెత్తి చూచి కొండమీఁదు,

వ. “నీ నెవ్వండవు? ఎచటనుండి నీ వేమికార్యంబున కిట వచ్చితివి?” యని యాధపతి యడిగిన నా శశపతి యిట్లనియె. 2

దే. “రటపథులఁ బ్రోచి, జీవుల నుద్ధరించు
7 కైరవాపునిమాత; నిక్కడకు నన్ను
నతఁడు పుత్తేర వచ్చితి; రిసవితథముగఁ
బ్రభుని ⁹కార్యార్థ మే నిదె పల్కువాడ. ౮

క. ఈకొలను చంద్రుపేరక
బ్రాకటముగ మున్ను కలిగె; బహుపక్షికుల
10 వ్యాకీర్ణతలమహిజ
శ్రీకన్గొని పొగడుచుంద్రు సిద్ధులు దీనిక.

క. ఇందులకుం గావలిగాఁ
బొందుగ మ మ్మునిచినాఁడు 11 బుధజనకుఁడు మ;
మృందజను మట్టిచంపితి;
రిందునితో వైరపడఁగ నెంతటివారల్ ?

క. శశికి వంశ్యుల మగుటను
శశతము లవఁ బరఁగి ధాత్రిఁ జరియించుము; క
ర్మశహృదయులార, మీకింక
వశ మగునే నిలువ?” —ననిన 12 వారణ మనియె. ౧౧

“ఈ తెలు గెఱుంగక వచ్చితి;
మీ తెలువున నడవ మింక; నేగెద మీదె; మీ

రీత ప్నోర్వగఁ దగు;” నని

18 మాతంగపుఁ డచట వాసె మదగఁజములతోఁ. ౧౨

—పంచతంత్రము, సంఘ.

3 సంవత్సరములు 2 అనావృష్టి 3 దప్పి 4 మండ్రు 5
సరస్సు 6 మందుచెట్టులు 7 చంద్రుఁడు 8 విజయగా 9 కార్యరీతిని
10 మిక్కిలి నిండియున్న తీరవృక్షములతోఁ 11 చంద్రుఁడు 12
ఏనుగు 13 గజరాజు

ప్రశ్నలు:— (1) ఏనుగుల గుంపులు చంద్రకాశారమున శేరి వచ్చి
నవి?

(2) వానివలన ఎవరి శేరి యాపద గలిగెను?

(3) శరీమఖుఁడు ఏనుగురాజుతో ఏమి చెప్పెను?

(4) శకములకు చంద్రునకు ఏమి సంబంధము?

44 హంసమొల

క. కాంచనపక్షం బగురా

యంచం గనుఁగొని నృపాలుఁ డనురాగముతో

“వంచించి పట్టుకొనియెద,

నంచుఁ దలఁచె దైవఘటన కనుకూలముగాఁ.

వ. ఇట్లు పట్టుకొని దానిబంగడు తెక్కల రూపసంపద కద్దు
తంబంది చూచునలమహారాజున కారాయంచ మనుజు
భావల నిట్లనియె,

క. “తెక్కలకొనలం గలిగిన

యిక్కాంచన మాసపడియెదే నృప! నీ శే

యక్కట దీనం దీరెడు

నక్కట! సీహారకణిక న్ధికి బోలెన్ ?

3

చ. ఎఱుగ నె నీవు ప్రాంతమున

నింతటనంతట నున్ని; యింతయే

మఱుదునె? నిన్ను విశ్వజన

మాన్యుడ వంచును విశ్వసించి యి

త్తటి సుఖనిద్ర బొందితి వృ

థామతి; ²నెట్టిన యాత్మ నమ్మినం

జెఱుపఁ దలంతురే ఘనులు

చిత్తమునన్ బగవారి నేనియున్ ?

౪

ఉ. హింసయ నీకు వేడ్కయగు

నేని, గృహశ్రయ మైనయాసరో

హంసముఁ జంప నేల? కఱ

వా కితరువాత వసుంధరాధిపో

త్తంస, విజృంభమాణభుజ

దర్పనిరంకుశ సాహసక్రియా

మాంసల చిత్తవృత్తు లయి

ను తిలి యుండునరాతిభూషతున్ ?

౫

వ. ఫలకుసుమమాల మాత్రంబున శరీర యాత్ర నడపుచు,
మునులుంబోలె, నలిలంబులలోనఁ దపంబు సేయుచున్నా

రము మూఁమీద దండనీతి ప్రయోగింప నీకుం దగునె?
యదియునుంగాక, ౬

సీ. తల్లి మదేకపుక్తిక, పెద్ద, కన్నులు
గాన విప్పడు; రిమూఁడుకాళ్ళముసలి;
యిల్లాలు గడు నాధ్య, యేమియు, నెఱుఁగదు,
పరమపాతివ్రత్య భవ్యచరిత;
నెనుక ముందఱ లేదు నెన రై నచుట్టాలు;
రిలేవడి యెంతేని జీవనంబు;
గానక కన్నసంతానంబు శిశువులు;
జీవవస్థితి కేన 7తావలంబు;

తే. కృపఁ దలంపఁగదయ్య యోనృపవ ర్ణ్య;
యభయ మీవయ్య యోనితుహినాంశువంశ;
కావఁగదవయ్య యర్థార్థకల్పశాఖ,
నిగ్రహింపకువయ్య, యోనిషధరాజ, ” ౭

వ. అని విలాపంబు సేయుచు దృగ్గోళకంబుల వేడికన్నీరు
వెడల గోలుగోలున నేడ్చినం, గృహభుండ్లై యాభూపా
లుండు హస్తపల్లవంబులు వదలి, “ రాజహంసంబ,
పొమ్మ, సుఖంబుండు; ” మని విడిచివుచ్చెను.

—శృంగార సైవధము.

1 చిన్న మంచుబొట్టుచేత సముద్రమునకుంబోలి 2 మిక్కిలి
3 ఆవల 4 పొగరుగొనిన మనోవృత్తులుగలవారయి 5 మూఁడవకాలు

చేతికట్టి 6 పేదటికము 7 అధారము 8 చంద్రవంశమువాఁడా
9 దండింపకుము.

- (ప్రశ్నలు:— (1) ఏల 'దైవఘటన కనుకూలముగా' ననుట?
(2) తన్ను విడిచిపుచ్చుచునుటకు హంస నలమహా
రాజుతోఁజెప్పిన యుపపత్తు లేవి?
(3) హంస మృతినొందిన దానికుటుంబస్థితి ఎట్లుండును?
(4) నలుఁడు హంసను ఏల విడిచిపెట్టెను?

45 శుకియుక్తి

చ. ఒక పెనుకానలో నొక మ

హోన్నతభూజమునందు బాలశా
బకముల 1 నస్ఫుటాప్రబల
పక్షములం గలవానిఁ బ్రోచికొం
చొకశుకి యుండు; నత్తరువు
నొద్దన చిక్కనివెల్లమానియం
దొక 2 ఫణినాయకుండు గర
భోల్పణుఁ డుండును శిగోటరంబునన్.

వ. ఇట్లుండ నొకనాఁడు బోయ యొకండు తనపిల్లలఁ జంపఁ
జెట్టెక్కిన, జిలుక వెలఁది జాలిమెయి నతనితోనిట్లనియె,

క. “అన్నన్న! లేవె పక్షులు!

కన్నులు తెరివనివి తిన్నఁ గలదే చవి? వే

4 మన్నిగొన నేల? విడువఁగ

దన్న; యకట! చంపఁ గూడునయ్య శిశువులన్?” 3

చ. అనవుడు బోయ యిట్లను శు

కాంగనతో, “నడలంగ నేల? నీ

తనయులఁ జంప నేను; రీబిసి

తంబులు రీబ్రాతియె నాకు? వీనిఁ గై

కొని వెల వెట్టువారికడ

కుం జని యమ్ముదు; 7విల్చి వారును

జెనుతురుగాని, వీని కొక

వీడ యొనర్పరు; నమ్ము నెమ్ముదొ.

౪

౩. అనవుడు దానికిఁ గీరాం

గన, “సంపగ నొల్ల వేని, గనకముపైఁ గాం

క్షున పట్టి తేని, విడు నా

తనయుల; నీ కేను జూపెదను హేమంబు

౫

మ. ప్రకట శ్రీయుతుఁ డొక్కఁ డీయడవిలోఁ

రిబాటచ్చర శ్రేణిబా

ధకు నుల్లంబున నోడి మొన్న తనయ

ర్థం బొక్కచో డాచె; ద

ప్పక యేఁ జూచితి; నున్న దాపసిడి; చూ

పం జాలుదున్; నన్నుఁ బు

త్రకులన్ గాచెద నెల్లనాడు నని పం

తం బాపి రక్షింపమా.”

౬

మ. అనినఁ బెన్నిధి యప్పుడే కనినయ
 ట్లానందముం బొంది, “యే
 నిను నమ్మించుదు;” నంచు శిశాబకముల
 10 స్నేహంబులోఁ బెట్టి, చ
 య్యన భూమిజము డిగ్గి బోయ నియతుం
 డై యొక్కచో నిల్చి, యు
 ర్లను బోనుక వెన ముట్టి, నమ్మఁ దగుప
 ల్కుల్ వల్కె నిర్వంచనక.

వ. అప్పుడు కీరవనిత వానితో నిట్లనియె,

క. “నమ్మక లవి యేమిటికిం?
 గ్రమ్మట వచ్చెదవె నీవు? ఖగమృగబహుదుః
 ఖమ్ములకును నాచూపెడు
 సొమ్ములపైఁ జేయి వెట్టి నుఖి వై నతుదిక.”

వ. అని పలికి యిదె ర మ్మని తోడ్కొని చని,

గీ. 11 పూనుఁగాఁడియంతభుజగంబు లో నున్న
 వెలఁగఁద్రూనివెడఁద 12 తొఱట నూపి
 “దీనఁ జేయి వెట్టు; లోననున్నది న వి
 శేష హేమ;” మనుచుఁ జిలుక చెప్పె.

ఉ. చెప్పిన వెట్టిబోయ 13 వల

చే యటు సొన్నుడు, నందుఁ గన్నులన్

నిప్పులు రాలుచున్న మహా

నీయగరోజ్జ్వల భీషణోరగం

14 బుప్పలవాయిఁ దిన్న, విష

ముగ్రత నెక్కుడు, దృష్టిజీకటుల్

గప్పగ, నోరఁ బెన్నురువు

గ్రమ్మ, మృతుండయి కూలె మేదిని. ౧-

—కేయూరబాహు V

1 లెస్సగా పొటమరింపని బలములేని తొక్కులుగలవానిని 2 ప
ములతోడు 3 చెట్టుతోజ్జులలో 4 చంపనేల 5 మాంసములు 6 అరుదా
7 కొని 8 దొంగగుంపుయొక్క 9 పిల్లల 10 గూటిలో 11 ఎద్దుఁ
అజ్ఞుపైదాలుచు నట్టి కౌండిప్రమాణముదైన 12 తొటట=కలుఁ
13 కుడిచేయి 14 బొట్టన జాట్టన వ్రేళ్ళనడుము.

ప్రశ్నలు:— (1) ఆడుచిలుక బోయవానిని ఎట్లు మందలించెను?

(2) వాడేమి చెప్పెను?

(3) శుకి బోయవానిని జంపుటకు ఏమియుక్తి చేసెను?

(4) “నమ్మిక లివియేటికి” అను పద్యములో ఆడుచిలు
యుద్దేశించిన యంతరార్థ మేమిప్పురించుచున్నది

46 గరుడుని పరాజయము

క. అంబుధితీరంబునఁ గూ

ర్మంబులు చరియించుచుండు; బ్రతిదినమును వా

నిం బట్టి తనకు నాహా

రంబుగఁ గొనుచుండుఁ బక్షిరా జగుండై.

వ. ఇట్లుండ నొక్కనాడు,—

చ. వననిధిసీట నిల్చితిగ

వల్లభుతో నొకకూర్మముఖ్యుఁ డి
ట్లనియె, “మదీయబంధు నివ

హంబులు దేవరవాతఁ ద్రుంగె; నే
న నిలిచినాడ; నిప్పటికి

నాకుఁ దొలంగినబోదు; నీకు నా
కు నొకటి పన్నిదంబు సమ

• కూటునె? యాలము మాని చెప్పమా.”

క. అనుటయు నవ్వచు వినతా

తనయుం, “డది యేమి పన్నిదము? సెప్పవయా;

యనవుడు, “నలుగక చిత్తం

బున నించుక యవధరింపుము, మహావిహగా.

మ. 2డిడువీధిన్ వెన నీవు వాట, జవన

త్వోత్సాహ, యంభోధితో

గడవం బాతెద; నిన్ను నేను మిగుల

గాఁ జాలిన టైన, నె

న్నడు భక్షింపకు మమ్ము; నోడినటులె

నన్, మాకులం బెల్ల నె

ప్పుడు నాహారముగొమ్ము నీవు వినల

పుత్రా, మహాధార్మికా”

వ. ఇవ్విధంబు సేయం దలంపు గలిగెనే నొక్కనాఁ డిచ
టికిం విజయంచేయుం;” డనియె; ఖగరా జొడంబడి
పోయె; న దెల్ల తన చుట్టంబులతోఁ జెప్పి కూర్మవల్ల
భుండు వారలతో నిట్లనియె,—

౪. “ఆమఱి యెడఁ బది పది గా
సాముద్రతటంబునీరఁ జని యుండి ఖగ
స్వామి పఱవంగ, నాతని
కాముందటివాఁడు చూపునది తిపాడవచటన్.”

౫. అని యనుకొని పతగాధిపు
ననిపినయెడఁ గూర్మవిభుండు నట్టులె యుటఁ
క్కిన వది మొదలుగ బహుయో
జనములవఱ కంతనంతఁ జక్కగ నిలిచెన్.

వ. మఱువాఁడు 4సమయప్రకారంబు సనుదెంచి,

క. గరుడుం డవ్వలనికి స
త్వరగతిఁ గూర్మంబుఁ బిలిచి, వారిధిపై నం
బరవీధిఁ బెద్దయును డ
వ్వయగుచు, నది చిక్క నోపు నని తీచీరుటయున్

క. “ఓ యని పలుకుచు ముందఱఁ
దోయధిలోఁ గచ్చపంబు దోచిన, మఱియున్
వాయుగతిఁ బఱచి చీరిన,
నాయెడ నగ్రమునఁ గమత మల్లన నెగసెన్.

వ. అవ్వధంబుఁ గని యచ్చెరు వొందుచు,

క. అందుండి మగుడఁ బఱచుచు

ముందఱ నెట్లట్ల పిలువ, ముందఱ నంతం

తం దోచుచు, నవి పిఱుఁ దులు

ముందఱగాఁ జేసి పక్షిముఖ్యుని గెలిచెన్. ౧౩

క. అతఁ డటు జితుఁ డౌటను ల

జితుఁడై మీకెందు నెగ్గు సేయం; రీబ్రమద

సితి నిలువుఁ ” డనుచుఁ బోయిన

నతిసంతోషమునఁ గచ్చ పావళి యుండెన్. ౧౪

— కేయూరబాహు III.

1. గరుత్మంతుడు, 2. ఆకాశము, 3. పాడవునూపుడి = కనబడునది, 4. ఒడంబడికచొప్పన, 5. పిలువఁగా, 6. సంతోషముతో.

ప్రశ్నలు:— (1) తా బేటి తేఁడు గరుఁడునితో నేమి పంచెము వేసి కొనెను?

(2) అతఁడు చుట్టములతో నేమిచెప్పెను?

(3) గరుఁడుడు ఎట్లు పంచెముననోడెను?

(4) గరుఁడుడు కూర్మముల కేమి మాట యిచ్చెను?

47 సిరియాళుని యాత్మనైర్యము

(ఒజ్జయింట విద్య నభ్యసించుచున్న సిరియాళుని యొద్దకు తన్మతి చలింపఁజేయు కుతూహలంబున జటాధారియై జంగమ రూపంబున పరమశివుం డేగుదెంచెను. అప్పుడు,)

తే. ఆజటాధారి చేరంగ నరుగుదెంచి,
తనకు సాష్టాంగ మెఱిగి తాత్పర్య మెసంగఁ
గేలుఁదమ్ములు మొగియించి కెలన నున్న
చిన్నిముద్దులసిరియాళ సెట్టి కనియె.

౧

శా. “అన్నా, యీచిరుతొండనంబి యనుపా
పాత్ముండు మీతండ్రియే!
యన్నిర్భాగ్యుండు జోగి కొక్కరునికి
శిహాలామదోన్నాదికి
నిన్నుం జంపి మహాపహారముగ వం
డింపంగ నున్నాడు; సం
పన్న స్నేహముతోడ నీకు నెఱిగిం
పక వచ్చితిం జెచ్చెరక.

క. కడుపునఁ బుట్టినకూరిమి
కొడుకుకొ, సుకుమారమూర్తి, గులవర్ధనునికొ,
మెడ గోసి చంపి నీనంజుడు
గుడుపుల జోగులకుఁ జెప్పుకూరులు గలరే?

3

తే. దానవుండు గాక వాఁ డేటితండ్రి? చెవుమ;
చెక్కు గీటిన వస వల్పు చిటుతవాని
మత్తుఁ డొక్కఁడు మధుపానమత్తుఁ డగుచ
నిన్ను వేడినఁ, జంపంగ నిశ్చయించె.

౪

వి. అంతే! భద్రదాసే పశ్యత్తి, 'యనువేతవచనం బవలంబించి
 గుప్పడికేనిం జోయి యాజ్ఞానిం దప్పించుకొనుట నీకుం
 ది క్లిష్టమైదు.'"

వి. అనవుడునుం గుమారసిరి

యాభో! యీ వీనులు మూసికొంచు, "స్వో
 యనఘచరిత్ర, నీకు నిటు

లాసతియ్యా! దగునయ్య? సఖ! గా
 దని పంకంగ నాకు భయ

మయ్యనుగాక, పరారమే? తెనూ
 కనము వ్యయింపగల్గుటక

దా జననైకఫలం, తెలింగినా.

౬

తే. ఎటుక చాలనివా! దందుమే తత్తచి?

అల్లులునులే కిమేఘవాహనుడు శిబియు?

భవ! "బహుపకారార్థమిదం శరీర"

మనకువాక్యమై వినవె, సంయమివ రేణ్య?

తే. అప్రమదమైను, గనుమాల మైసదేహ

మనఘ, యన్యోపకారార్థ మై వ్యయించి,

ప్రవిమలంబుం గల్పించెరద్రువము నైన

కీర్తికాయంబుం నైకొంటకాగ్ని యేల?"

వి. అదియ జటాధారిజంగమప్రతుండు వీడు చిటురొడనంబి

కొంట నధికుండు నొమ్మనుచు మరలిపోయెను.

—చారిత్రాసము

1. తాపసి, 2. ప్రక్కన, 3. సారాయిమత్తుచే పిచ్చియై త్రిస
వానికి, 4. గొప్పకానుక, 5. మాంసభోజనములను, 6. “బ్రతికే
యుండిన శుభములు పడయవచ్చును” 7. శరీరమనుధనము, 8. జీనూత
వాహనుడు-నాగులరక్షింప ప్రాణమర్పించినవాడు 9. అనిత్యము.

ప్రశ్నలు :- (1) జడదారి సీరియాశునితో బల్కిన వాక్యములేవి ?
(2) సీరియాశుని తేలి బదులుపల్కెను ?
(3) ‘వీడు చిటుకొండనంటింటె నధికుడు’-ఎట్లు ?

48 నే తు బంధనము

*క. తెండవవారాశినలె

మెం డగుకపినేన వారినిధితీరమునం

డుండ ; 1నకుంతితమార్గణ

మండితుఁ డగుతాముఁ డనియె మర్కటవిభుతో, ౧

క. “మనబల మిది యతిబహుళము ;

వననిధియును దు స్తరంబు ; వానరవర, య

వ్వననిధి గడచునుసాయము

మన కొక్కటి నిశ్చయింపునూ తగుబుద్ధి,”

తే. అని విచారించునెడఁ గొండ ఆధిపుఁ జూచి

2జడధి బలితంపుఁదెప్పలం గడత మనిరి ;

ఘనపుఁ 3గలములు సమకట్టి కడత మనిరి

కొండ ; అంతయు విని రఘునందనుండు.

సీ. అల్లన నగుచు నిట్లనియె, “మీ చెప్పటల్
 దగినయుపాయంబు లగున; యయిన
 నగణితం బైనయీహరిసైన్యముల కెల్లఁ
 గలములుఁ దెప్పలు వలయునన్ని
 సమకట్టు టరయ నశక్యంబు, శతయోజ
 నంబులపరపైనయంబురాశిఁ
 గలములఁ దెప్పలఁ గడచుచో రిపుకోటి
 యెడరునఁ బైఁ బడి పొడువ కున్నె

౦. అదియుఁ గాక యల్పు లగువనిగ్జనముల
 యోజ శూరతతికి నేజ మగునె?
 కాన నాదుమతము గా; దివ్యిధంబు నా
 మనసునిశ్చయంబు వినుఁడు మీరు.

చ. వ్రతము ధరించి నిష్ఠ నుప
 వాసవిధిఁ గొలుతుఁ సముద్రు; న
 కితఁడు ప్రియంబుతోడఁ దెద
 విచ్చుట యంతన కల్గె నేని మే;
 లితరునిఁగా ననుం తలఁచె
 నేని, యనూనుషరోష వేషఁ
 పితశరవహ్న నిజ్జలముఁ
 బీల్చెఁ; బ్రేల్చెఁ నొక్క ప్రేల్పిడిఁ.

వ. అని పలికి దశరథసూనుడు దానును దమ్ముండును నుపవ
సించి దర్భశయనులై జలధీంద్రు నుపాసించుచున్నంత
సముద్రుండు పొడసూపి తన్నిశ్చయం బెఱింగి యిట్లనియె,-

సీ. “ జననాథ, నీకార్యమునకు నే విఘ్నంబు

గావింప నోడుదు నేవిధమున;

వినుము నావాక్యంబు; జను లెల్ల నెఱుంగ నీ

కిత్తరి దెరు విత్తు నేని యింక

నిల నెల్లవాడును విలసిత దివ్యాస్త్ర

బలమున సాధింపఁ దలంచు నన్ను;

మీయందుఁ గపివీరుఁ డాయతమతి విశ్వ

కర్మసూనుడు శిల్పకర్మవిదుడు

౬

అ. నలుఁడు నాఁగ నొకఁడు గలఁడు; వాఁ డొలసి నా

యందుఁదరులు గిరులు నొండ వైవ,

నవి ధరింతు నేను దివిరి; నీవది నేతు

వుగఁ గడంక నరిగి పగఱ గెలుము.”

౭

వ. అని యతని నొడంబఱిచి సముద్రుండు సనుటయుఁ,

దదుపదిష్టమార్గంబున నలుండు శతయోజనాయామం

బును దశయోజన విస్తారంబును గా నతిదృఢం బగు

సేతుబంధనంబు నిర్మించెను, సాగరోత్తరణం బాచరించి

కపిసేనావారంబు త్రికూటంబు నధివసించెను.

౮

1. మొక్కవోని చాణముల నలంకృతుఁడైనట్టి, 2. సముద్రమున, 3. ఓడలు, 4. చిటికలో.

- ప్రశ్నలు :—(1) కపిముఖ్యులు చెప్పిన సముద్రతరణోపాయము లేవి?
 (2) శ్రీరాముఁడు ఏల అవి కూడవనెను? ఆయన నిశ్చయమేమి?
 (3) అందులకు సముద్రుఁ డేమి చెప్పెను? ఏమి యుపాయము చెప్పెను?

49 కర్ణుని దానప్రభవము

సీ. వనమున నస్పాండుతనయు లుండఁగ నందు
 వరుసఁబండ్రెడగువత్సరంబు
 కడపట నింద్రుఁడు గడఁగి పాండవహిత
 కారియై కర్ణునికవచకుండ
 లములు మాయాప్రయోగమున హరింపఁగఁ
 దలఁచిన, నాతనితలఁ పెఱింగి
 బలజాప్తుఁ డొకనాఁడు వెలయ రాధేయున
 కది యెల్ల నెఱింగింతు నని తలంచి

ఆ. లోకనుతుఁడు బ్రాహ్మణాకార మొప్పంగ
 నతనియున్న కడకు నరుగుదెంచి
 యేకతంబ యున్న యాకర్ణనకుఁ దెల్పె;
 నతఁడు సూర్యుఁ డెలచి యనియె నీటు.—

ఉ. “భూసుగకోటి వేడుటయు,
 భోడెగఁ బ్రాణము లైననిగి నా”

జాన; దినేశ, లోకమునఁ

2 బ్రహ్మట మింతయు; నట్లు గావునఁ
శివాసవుడట్టే న న్నడుగ
వచ్చుఁ బ్రియంపడి! నాకు నొక్క⁴ప్రా
తే సురలోకవందిత, మ

దిం గవచంబును గుండలంబులున్?

క. జగముల నెల్లను నిండిన

పొగడిత గడు వెలితి సేసి, కపొల్లయొడలి కై
తగవే జన్మవ్రత మిటు
దిగవడువంగ నేడు నాకుఁ ద్రిభువనదీపా?

౪

మ. మతిఁ గుంతీసుతపక్షపాతి యగుచున్

మాయాస్వరూపంబుతో
జితధైర్యుండు శతక్రతుండు నను భి
క్షింపంగ నే తెంచున

ట్టి తెఱంగై నఁ, దదీయకీర్తియఁ చువి

డిందుం; ద్రిలోకీసము
న్నత మై యొప్పు మదీయకీర్తి; యిది నూ
నాపుణ్య మెబ్బంగులన్.

ఆ. కీర్తివిడువఁ జాలఁ; గీర్తితో మెలఁగంగఁ

జాపు వచ్చెనేనిఁ జుట్టుఁ గాని;
జగములోన నెల్ల రీ' సడికంఠుఁ జాపు మే'
లనఁగఁ బరఁగుమాట యనఘ, వినవె?

౫

ఉ. 'కీర్తీయ యిచ్చుఁ బుణ్యగతిఁ;
 గీర్తీయ తల్లియుఁ బోలెఁ బ్రోచు; స
 త్కీర్తీయ యాయువు సిరియుఁ;
 గీర్తివిహీనుఁడ చూ శవంబు; దు
 స్కీర్తను నెల్లచేటులును
 7గిట్టి హరించు' ననందె తొల్లి భ
 క్తార్తిహరుండు నాఁ బరగు
 నంబుజసూతి జగద్ధితంబుగఁ.

సీ. విప్రులు గడు వేడినఁ గడిమితోఁ
 బొచ్చెంబుసేయక యిచ్చుటాకటి;
 బలితంపుఁబగతురంఁ బరిమార్చు టాక్కటి;
 దండి యైరియనిఁ జచ్చు టాండె నొకటి;
 శరణాగతుని నెట్టిశత్రుని నైనను
 గరుణించి చంపక గాచు టాకటి;
 భామినీద్విజవృద్ధబాలాతురుల కైన
 యాపదఁ జెచ్చెరఁ బాపు టాకటి;

ఆ. యనఘ, యివి వ్రతంబులై చెల్లు నాకు; నిం
 దొకటి డప్పె నేని వికలకీర్తి
 నగుదుఁ గాన. యిత్తు నఖిలభావముల నా
 ఖండలునకుఁ గవచకుండలములు.

1. ఇచ్చుట, 2. ప్రసిద్ధము, 3. ఇంద్రుఁడు, 4. అధికమా!
5. వ్యక్తమైన, 6. అపకీర్తి, 7. సమీపించి, 8. యుద్ధమందు

ప్రశ్నలు:— (1) నూర్యుఁడు కర్ణునికడకు ఏల వచ్చెను? ఎట్లు వచ్చెను?
ఏమి చెప్పెను?

(2) కర్ణుఁడతనిమాట సమర్థించెనా? కర్ణుని శపథము ఏమి?

(3) ఇంద్రునికీర్తి ఏల చెడును? కర్ణునికీర్తి ఎట్లు పోల్చును?

(4) సడికంటె చావు ఎట్లు మేలు?

(5) కీర్తి ప్రభావమేమి?

(6) కర్ణుని వ్రతము రెవ్వి?

50 విక్రమార్కు నౌదార్యము

సీ. ఉత్తమశ్లోకుఁడౌనుజ్జయినీరాజు

విక్రమార్కుఁడు దానవీరతిలకుఁ

డశ్వమేధాధికయజ్ఞ దీక్షావిధి

గైకొని చేయుచో నాకవి,

గరుడగంధర్వయక్షవ్రాతములతోడ

నరుడెంచి తోడ్పడి యాదరింప

సురల నందఱు జూచి ధరణీసుఁ డందులో

1రత్నాకరుం డటరామి యెఱిగి

ఆ. యతనిఁ దోడి తేర హితుఁ బురోహితు నంపె

బ్రయము గూర్చి మైత్రి నయము మెఱయ;

విప్రపర్యుఁ డపుడు 2 ప్రయానంబున
చారి నడచి జలధిదరికిఁ జేరె.

అనురాగోక్తిఁ బురోహితుండు నిజరా

జాజ్ఞావిధి, “వారిధి,

విను నేఁ బిల్చితి; రమ్ము యజ్ఞమునకు

నీ విప్స” డంచున్ ఘన

భ్యునిగాఁ జెప్పినయంత, నర్ణవుడు ది

వ్యంబై నరూపంబున

జనరత్నంబులు నాల్గు దెచ్చి యనెఁ బొం

త న్నిల్చి యావిప్రతో.

“ఓ భూసురవర్యా, మీతేనియజ్ఞ శోభనంబునకుఁ
గట్నంబుగా నిద్దివ్యరత్నంబు లిమ్ము. కోరినయంత నిది
పై న్యసంపాదకం బగు; నిది బహుధనప్రదం బగు; నిది
మృదువస్త్ర రత్నాభరణదాయకంబగు; నిది సరసాన్న
ప్రతిపాదకంబగు;” నని వేర్వేరు దెలియఁజెప్పి యిచ్చి
చీకొల్పిన, నవ్విప్రుండును తన్మహిమాకర్ణన పూర్వ
కంబుగానారత్నంబుల రాజున కర్పించెను. విక్రమార్ఘం
డంత నాభూసురునితో,

“నీ కిండు వలచినట్టిది

నై కొనుమా;” యన్న, నాన దతిసంభ్రముఁడై

“నాకాంతను నాకోడుకును

నాకోడలి నడిగివచ్చి నరపతి, క”వెదక.”

జ. అని యింటి కేగి యావద్దృష్టాంతము చెప్పి, నాలో
చించుచు, ౧

జె. “సైన్యంబు గల్గిన జగమెల్లఁ జేపడు;
గొన నిది యా;” నని కొడుకు వత్కె;
“తగ ‘ధన మూల మిదం జగ’ త్తనుమాట
తగు నిది గొన” నని తండ్రి వత్కె;
“నిష్టాన్నములు మదిఁ దుష్టిగాఁ గుడుతుము;
మేలిది గొను;” మని యాలు చెప్పె;
“భూషణాంబరముల భోగాన్త మిది గొంట
వెర;” నని కోడలు విన్నవించె;

జి. నిల్లు వేటు వేటు నిచ్చలు దమలోన
జగడమైన, నతఁడు మగిడివచ్చి
యింటివారికలహ మెఱిగించి, “వీనిలో
నీవ యొకటి యిమ్ము, దేవ,” యను డు.

క. “ఈనలుపుర కిం దొక్కటి
యీసేల! తలంపుకొలది నిట మీజగడం
బే నుడేపెద” నని యొడయం
డానాలుగుమానికములు నాతని కిచ్చెన్.” ౨

—సింహాసనద్వారాంతరిక II.

1. సమద్రుండు, 2. త్వరితగతితో.

- ప్రశ్నలు :— (1) విక్రమార్కుని గొప్పగుణమేది?
 (2) అశ్వమేధమున కెవరువచ్చిరి?
 (3) పురోహితుఁడు సముద్రునితో నేమిచెప్పెను?
 (4) సముద్రుఁ డెన్ని రత్నములిచ్చెను? ఒక్కొక్కదాని ప్రభావ మేమి?
 (5) విక్రమార్కుఁ డొకరత్నము కొరుకొమ్మన్న విప్రఁ జేమనెను?
 (6) విప్రకుటుంబమున నెట్లు వివాదముకలిగెను? ఎట్లు తీరెను?

51 నృగ కథ

నీ. ఉత్తమబ్రాహ్మణుం డొకనికి నొక్కనాఁ
 డొకగోవు నిచ్చితి; నుల్ల మలర
 నతఁడును గొనిపోయె; నది మేఁత కర్ణి మా
 కదుపులలోపలఁ గలసి వచ్చె;
 గోవులు మఱియును గోపాలకులు దానఁ
 విధికి నై తెచ్చుచో, విధివశమున
 వానిలో నదియును వచ్చిన నెఱుంగక
 దానంబు చేసితి; దాని మున్ను

ఆ. గొనినయతఁడు ¹దడవి కని, “యిది నాగుగో”
 వనియె; బిడపఁ గొనినయతఁడు పెనఁగి
 “నాకు నృపతి యొసఁగె” ²నా, నిద్దరకును వా
 డైన, నన్నుఁ గాన నడుగుడెంచి.

చ. తమ తెలుఁ గెఱింగించి,

క. “శ్శచ్చినపారల కొనఁగా

పచ్చిన, నడ్డంబు గలదె, వసుధాధిప!” యం

చిచ్చుఁ గడు నొచ్చి పలికిరి

పెచ్చనినిట్టూర్పు లడర విప్రులిడుపుడుక.

ఉ. దానికి నేను జిత్తమునఁ

దాపము నొందుచు, మున్న గొన్నయ

మ్మానితవిప్రు వేడికొని.

“మంచివి గోవులు నీకు నూఱు వే

ఱైనను నిచ్చెదక; విడువ

వయ్య మహీసురవర్య, నెమ్మిన

దేవువు;” నన్న నాస్యమున

దీనత దోషఁగ నారఁ డిట్లనుక.

తే. “పాలు గడుఁ బెక్కు; దాని శిశుబాము లెస్స;

పెయ్య కర్మిలి గలదు; మత్స్రీయసుతుండు

పాల కేడ్చినయపుడ చ వృట్టినిచ్చు

వేడిపోదెన; నట్టిగో వెందుఁ గలదు?

క. శ్రీవోత నింటిలో నా

గోవుండఁగఁ జూతుఁగాని, గోటి మొదవులుం

గావు సరి దాని;” కని భూ

దేవుడు వోవుటయు నేను దీనత దోషక.

చ. “కనకము ధేనువుల్ మణి ని

కాయము లిచ్చెద; నేమి యెనఁ ద

క్కును మదికిష్ట మైనయది,

గోరుము గోవున,” కంచుఁ జేరిత

క్కిన ధరణీసుపద్యనకుఁ

4గీడ్పడి యెమ్మొయి వేడికొన్న, “నే

గొన భవదీయ రాజ్యమును;

గుత్తితవృత్తికి నియ్యకొందువే?”

తే. అనియెఁగాని, నామాటఁ గైకొనఁడ యాతఁ;

డట్టియెడఁ క్కాలవశగతి యావహిల్లి

*జమునిపంపునఁ గృకలానజన్మ మొంది

వసుధసీరితిఁ బడియున్న వాడఁ జిరము..

తే. జేవ, నీదగు కాదుణ్యదృష్టి యమృత

పూరమునుబోలె నామీఁదఁ బొలయుటయును

దీనదశ వాసె; భవదనుజ్ఞానిరూఢి

నేను జనియెద ? సంచితస్థానమునకు.

వ. అని నృగుండు వాసుదేవునకు సవినఁ

రించి విమానంబున ను ల్లఘులోకమునకుఁ బోయెను.

1. పరామర్శించి యాచి, 2. అవిపలుకఁగా, 3. స్వకౌమున,
4. తగ్గినప్రభావముతో, 5. మృతి, 6. ఊహించి, 7. అర్థమయినట్లు
పదవికి.

52 పర్వతనారదోపాఖ్యానము

సీ. నారదుండును వానినర్మిలిచెలియలి

కొడుకు పర్వతుండును గూడి వసుధః

ద్రుమ్మరువేడుక దివినుండి యొక్కటఁ

జను దెంచి, తమలోన 1సమయ మధిక

నిష్ఠమైఁ జేసిరి; “నిజచిత్తవృత్తు లొం

కొరులకుఁ దాపక యుండువార;

మటుగాక దాప, శాస్తార్థత వాటిల్లఁ

గలయది;” యని; యిట్లు కలయఁబడి-

తే. యుచితవర్తనమున నుండి, యొక్కనాఁడు

స్పృహయునిఁ గాంచి, యతఁడు విశిష్టభక్తి

నర్చనము చేయఁగను, “భవదాలయమున

ననఘ, వసియింతుమే కొన్నిదినము?” అనిరి.

వ. అందులకు నాప్యకీర్తిపతి ప్రియంబంది మకుమారి యను

నిజనందనను దత్పరిచర్యార్థంబు నియోగించెను. నాక

కుండు దానిపై మనసు చిక్కి కృశించుచుఁ దపతోడం

దేవు సిగ్గుపడుచుండుటం గాంచి పర్వతుండు,

ఆ. “రాచకూతుమీద రాగంబు పుట్టుట
నాకుఁ జెప్పవైతి; నీకు శాప
మిత్తు; నమ్మగానే నీవు చేపట్టిన
యంత వానరాస్యుడగు;” మనవుడు.

3

వ. నారదుండును “నీకు నాకలోకంబునకుఁ జనుట లేకుం
డెడు” మని ప్రతిశాపంచిచ్చెను. అంతఁ బర్వతుండచ్చో
టువాసి యథేచ్ఛం జనియె.

శా. శాపప్రాప్తికి నోర్చి తా నడిగె నా.
చంద్రాశ్వ సన్నారదుం;
జాపృథ్వీపతి యీఁ, బ్రియంబున వివా
హం బయ్యె; నామాత్రలో
నాపూజ్యర్థియు ²వానరాననతఁ బా
ల్పారంగ, నక్కాంత త
ద్రూపప్రాప్తి విరక్తగాక, తగఁ బ్రీ
తుం జేయుచుండెం బతికె.

*నీ. అటు లావతివ్రత యర్పించుచుండ నా
తదుం ధొక్కదివస మరణ్యమునకు
నేదేనియుం బని కేగినయెడ, నందుఁ
బర్వతుం డగపడి భక్తి నెఱుంగె;
వౌండును శాపంబు లొనరంగ నిలువడు

మరలించి రాజమందిరము చేర
నరుగఁగా, నారదు నారాజపుత్రిక
పరపూరుషుం డని వాసి చనఁగ

ఆ. నగుచుఁ బర్వతుండు, “నాతి నీపతి యగు
విశ్వసింపు;” మని నవి స్తరముగ
శాపములును శిమోక్షసంవిధానములును
జెప్పి తేర్చి దానిచి త్తవృత్తి.

వ. ఇట్లు నారదుండును బర్వతుండును బరస్పర ప్రియ
కారులై యుల్లసిల్లిరి.

—శాంతిపర్వము I.

1. ఒడంబడిక. 2. శ్రోతిమొగము కలుగుటచే, 3. శాపవిమోచన
ప్రకారములు.

ప్రశ్నలు:—(1) పర్వతేశ్వరదుల బాంధవ్యమేమి? వారుచేసికొన్న
యొడంబడిక ఏమి?

(2) నారదుఁ డెట్లది తప్పెను?

(3) పరస్పరము వారిరువు రిచ్చుకొనిన శాపము లేవి?
ఎట్లు అవి తొలఁగినవి?

(4) సుకుమారిపాతినత్యము నిరూపింపుము.

— 53 అవివేకి చెలిమి

క. కాననమం దొకబహుఫల

సూనక మగుమాన నొక్కసూచీముఖ మ

న్యానరమును దమలోపల

సూనిన నెయ్యమున నుండ, నొకనాటినిశ్చ.

క. మి న్నెల్ల నీలమేఘ

చ్చన్నంబై యొక్కవాన సాంద్రజలం బై

మున్ను గురిసి, తుద నీడయు

సన్నపుఁజనుకులును విపినచర బాధలు గాఁ

వ. ఎడ తెగక యున్న సమయంబున వానరంబు చెలి యగు
నగ్గిజగాఁ డొకవాఁడు.

చ. మిడుగుఱుఁబర్బు వెన్ను

మృత్తిక పాదున నంటఁ జేసి యొ

క్కెడ నటలోన నిడ్డ నది

యిమ్ములఁ గ్రాలెడుదీపరేఖ గాం,

దడియనిగూఁటిలోనఁ బ్రియ

దారయుఁ దానును నుండి, సీతునం

1 గొడుగురువోయి యున్న సఖుఁ

గ్రోఁతఁ గనుంగొని వలెఁ గుందుచున్. ౪

క. “ఎడ లేదు నిన్ను ర మృగఁ;

గడు సన్నము నాగృహంబు; కపివర, పెక్కా

డెడి దేమి? యిట్టిపుట్టివు

వడసినపుడె కాదె నాదు పౌరుష మడఁగెన్? ౫

వ. అని తగుమాట లాడి పెద్దయు వగించి మఱియు నప్పగి
యిట్లనియె,—

గీ. “కాలఁ జేతఁ బేద కావు; నీయట్టివాఁ
డకట! యుండఁ దగినయాలయంబు
మున్ను చేసికొననిమోసాన, నీపాట్లు
పడఁగవలసె నిపుడు నడికి రేయి.”

క. అని పక్షి హితము చెప్పిన
విని 2 వెంగలి యైనక్రోతి, “వీడిరవున నా
లును దాను నుండి, న న్నొక
4 పినుగుంగాఁ దలచి గాదె ప్రేలం దొడఁగె?”

ద. తనకటె యిల్లు గల్గెనట!
తా దొర, నా కటె యిల్లు లేదు; న
న్నునఁ గడుఁ గ్రొవ్వె నీపులుగు;
పుచ్చెద దీనిమదం;” బటంచుఁ బె
ల్లనఁ దరుశాఖ విచ్చి కపి
యచ్చటిచేరువ 4 పల్వలోదకం
బునఁ బడ వైచె, నంత వెఱ
పుట్టి ఖగాంగన కూయుచుండఁగె.

1. (చలిచే) మెలికలుతిరిగిన, 2. మూర్ఛుడైన, 3. లోభినిగా
4. నీళ్లుగల చిన్నపల్లము.

ప్రశ్నలు:—(1) నాటినిశను వర్ణింపుము.
(2) గిజిగాడు చీకటివాపికొన నేమిచేసినది?
(3) అది క్రోతితో నేమి చెప్పెను?
(4) క్రోతికి ఏల కొపమువచ్చెను? అది ఏమి తలపోసి
కొనెను? ఏమి చేసెను?
(5) నీతియేమి?

54 సత్యభామ యీను

[పారిజాతకుసుమమును కృష్ణునకు నారదుడు కానుక పెట్టుటయు, నతడు దానిని రుక్మిణీదేవికి పసదన మిచ్చుటయు, దేవముని సత్యభామను చిన్నజేసి రుక్మిణిని గొండాడుటయుఁ జెలికత్తె చెప్పఁగా విని, సత్యభామ ఇట్లు దుఃఖించెను,—]

శా. “ఏమేమీ; కలహాశనుం డచటికై

యేతెంచి యిట్లాడెనా?

యామాట లైవియొగ్గి తా వినియెనా

యాగోపికావల్లభం?

జేమే మాడెను రుక్మిణీసతియు? నీ

విం కేటికిం దాచెదే?

నీ మోమోటలు మాని నీరజముఖి.

నిక్కం బెఱిగింపవే.

చ. అతులమహానుభావ మని

యవ్విరి దా నొకపెద్ద సేసి య

చ్యుతునకు నిచ్చకం బొదవ

సూడిద యిచ్చిన నిచ్చె గాక త

నతడు ప్రియంబు గల్గునెడ

కర్పణసేసిన జేసె గాక; యా

శిమతకరి వేలుపుందపసి

మమ్ము దలంపగ నేల యచ్చట

క. పలుదెఱఁగుముళ్ల మాటలు

‘కలహమే కల్యాణ’ మని జగంబులవెంట

స్థలఁగెడుమానికి సహజము;

వల దని వారింప వలదె వల్లభుఁ డతనిన్ ?

3

క. ముని యేమి సేయు? రుక్మిణి

గొన నేర మదేమి? దూర్తగోపాలుఁడు సే

సినచెయిద మేమి చెప్పదు?

మన ⁴మెరియెదె ప్రాణ మైనమగఁ డిట్లయినన్ ?

౪

ఉ. ఇన్నిదినంబులు న్నవతు

లిందఱలోఁ గడు గారవంబునన్

గన్నియ, నన్ను వల్లభుఁడు

గన్నులఁ గప్పకొనంగ నుండి, యా

వన్నెయు వాసియుం దఱిగి,

వారు ననుం దల లెత్తిచూడఁగా

సన్నలఁ జాయలం బలుక

సైతునె! ప్రాణము లెంతవీహణో!

ఉ. నామొగమోటకై నవలని

నాటకము ల్ఘటించి, రుక్మిణి

కామినిమీదఁటం గలుగు

గౌరవముం గృపయుం బ్రియంబుఁ ద

నేమియుఁ గాననీక, యిట

నిన్నిదినంబులు నన్నుఁ దేల్చె; నో

తామరసాక్షి, మెచ్చవలదా
ఊరదానవభేదికృత్యముల్ ?

క. పూనుకొని మేలుగీళ్లకు
లోనయి విహరించువారి లోక మెఱుంగదో!
యానరకాసురదమనుడు
దా నెఱుంగఁడో! భోజకన్య తా నెఱుంగ దొకొ!

క. కలకాల మొక్కగతిఁ, బూ
సలలో దారంబుమాడ్కి, సతిమదిలోనన్
మెలఁగెడుపురుషులు గలుగుట
దొలుజన్మమునోముఫలము తోయజనేత్ర

సీ. కలలోననైన నవ్వుల కైన నామాట
జవదాట వెఱచు నో చంద్రవదన,
ఏ పద్ధార్థంబు నాయెదుటఁ బెట్టకమున్న
యెవ్వారి కొసఁగఁ డోయిగురుభోడి,
చెలులు నాతో నేమి చెప్పుతురో యని
లంచంబు లిచ్చు నో చంచలాక్షి,
తోడిచేడియలు నాతోడివంతులకు రా
సయిరింపఁ జాలఁ డోసన్నతాంగి,

తే. యరమరలు లేనికూరిమి ననఁగి పెనఁగి
కొదలు దీజునికోర్కులఁ గూడిమాడి,
కపట మెఱుంగనిమమతలఁ గలసిమెలసి
ఘనవిభుఁ డిటు సేయునే యోలతాంగి?

క. పతి ప్రాణసదృశబంధువు;
పతి దైవం; 7 బేడుగడయుఁ బతి సతులకు; న
ప్పతియుఁ గడు మేరదప్పిన,
గతి కులకాంతలకు వేటు గలదే? చెపుమా!

క. ధనమిచ్చి పుచ్చుకొన్నను
మనమున నోర్వంగ వచ్చు; మగఁ డింతులకు
జన విచ్చి పుచ్చుకొన్నను
మన వచ్చునె? యింక నేటిమాటలు? సెపుమా." ౧౧

క. అని వగల మిగులఁ బొగులుచు
జనిరితామర్షమునఁ గోపనదనంబునకున్
జనియెను లతాంగి, 9 హరిచం
దనకోటరమునకు నాగతరుణియుఁ బోలెన్

-పారిజాతాపహరణము. I

1. నారదుడు, 2. కాసుక, 3. మాయలమారి దివ్యముని,
4. దహింపవా? 5. ఇచ్చలేకయు నున్నట్లు నటియించి, 6. (మరాఠురు
నిసంహరించివాడైన) శ్రీకృష్ణుని, 7. రక్షకము, 8. కోపముచే,
9. మంచిగంధపురజెట్టు నొజ్జులొనికి.

ప్రశ్నలు:—(1) సత్యభామ చేటి నే మడిగెను?

‘కలహాశసుడు’ పార్థకమా?

(2) నారదుని తప్పేది యని సత్య నిశ్చయించి పలికెను?

(3) ‘ధూర్తగోపాలుడు’ అని ఏల సత్యభామ తన విభుని
నిందించెను?

- (4) ప్రాణము రెంతతీపాకొని సత్యవలననుకొన్నది?
- (5) మురదానవ భేదికృత్యము లేవి?
- (6) సత్యభామ కృష్ణునికి మేలుగీళ్ళకు ఎప్పుడు ఆదుకొనెను?
- (7) సతికి ఏది తొలుజన్మమునోముఠము?
- (8) శ్రీకృష్ణుని యరచురలులేనికూరిమకి సత్యభామచెప్పిన యుదాహరణములు లేవి?
- (7) కులకాంతకు ఎప్పుడు గతి లేక పోవును?
- (8) సతి కేది యోర్వనచ్యును? ఏదియో ర్వరాదు?
- (9) కోపనమైన సత్యకు ఏ సోదృశ్యము కవి చెప్పెను? ఏమి సారస్వము?

55 పారిజాతాపహరణము

క. హరి యపుడు పారిజాతా

హరణోద్యోగమున నందనారామము ని

ర్భరగతిఁ జొచ్చె విహగవర

పరివృథుపయి నెక్కి సత్యభామయుఁ దాను = .

వ. అంత శ్రీకృష్ణుఁడు రథసంబునఁ బారిజాతమును బెకల్చి
హరింపఁగా నచ్చటి వనపాలు రందఱు నడవడి
యిట్లనిరి,—

చ. “తగునె యదుప్రవీర, యిటు

ధౌర్త్యము నీవొనరించి, 2 యీమరు

స్వగము సొరించి వంచనఁ జ

నన్ ? కిదివిజుగని నీని నిన్ 4x

క్కుగ నిజకాంత; కాకుసుమ

కోమలయాజ్ఞ భయంబు నొందుఁ దే
టిగములు దీనిచెంగట న

టింపను, నిందులఁదావి గ్రోలఁగన్”.

ఉ. నావిని సత్యభామ వద

నంబున లేనగ నంకురింప, నే

మే వచియింపఁ బూనుహృద

యేశ్వరునిం గరసంజ్ఞ మాన్చి, చ

న్ద్రేవల జాటుకొంగు సవ

రించుచు, వీడినకొప్పుఁ బల్కలు

జే వెడ దోపుచుం బలికె

రిజెందొవచూపులు క్రేళ్లుదాల్చెన్,—

సీ. “వినుఁడు నురేశ్వరువనపాలకులు—వార్ధి

బొడమినయీదివ్యభూరుహమున

రికింద్రాణి యెవ్వతె? యింద్రుండు నెవ్వఁడు?

తోడియిందిరను గొస్తుభము నెవ్వఁ

డధిపుఁ డై ధరియించె, నతఁడె చేకొనుఁ గాక,

7 తెకతేర యిది యేమి యొకరిసొమ్మె?

యిదె నాదువిభునిచే నీ రివదాన్యనగంబు

నొడియించుకొని యేగుచున్నదానఁ;

తే. బుల్లుకు లేటికిఁ దా వీరపత్ని యేని
 మీశచీదేవి తనదుప్రాణేశుడైన
 మఘవు నిటఁ బంపి సత్యభామావిధేయు
 వలన మరలంగఁ గోనుటెహ వాసితనము,

క. అనిపలికినగర్వోక్తులు

విని వనపాలకులు చాల ఐన్మలు లగుచుం

జని చెప్పి రంతయును దా

రనిమిఁపలికిం బులూమజాన్వీతునకు

—పారిజాతాపహరణము

1 గరుత్మాంతునిపయి 2 దేవవృక్షమును 3 ఇంద్రుడు 4 అశువ
 దొగ్యమునువట్లుగా 5 ఎఱ్ఱకలువలవంటి (కోపముచే జేవురించిన) మా
 పులు ఆవనపాలకులపై దూకుచుండఁగా 6 ఇంద్రునిభార్య—7 చిదేవి
 7 బొత్తిగా సంబంధములేనిది 8 కువిప్రమాను (పారిజాతము) 9 కవి
 దేవిలో మన్ననానికి.

ప్రశ్నలు:—(1) క్రిక్కుమఱు పారిజాతము హరించునెడ నందన వన
 పాలకు లేమి పల్కిరి?

(2) సత్యభామ కృష్ణుని ఏల వారిని మాన
 పల్కినది?

(3) ఏమిపల్కినది?

The Nellore Progressive Union
L. P. HALL - NELLORE
FREE READING ROOM & LIBRARY
ఆంధ్ర ప్రదేశ్ ప్రజాసంఘం